

ZPRAVODAJ OBEC UHŘETICE

Vydává Obecní úřad Uhřetice

21. PROSINEC 2019

Číslo 3 | Ročník XVI

SLOVO STAROSTY OBCE

Vážení spoluobčané,
konec roku se nezadržitelně blíží, každý se snaží dotáhnout rozdělané věci a úkoly, ale bylo by na místě v tomto hektickém a uspěchaném čase trochu zpomalit a užít si adventního času a krásné předvánoční atmosféry.

V minulém vydání zpravodaje jsem vás informoval o započatých a plánovaných projektech, které obec realizuje a má v plánu do budoucna uskutečnit. Mezi nejdůležitější projekty se řadí „Kanalizace, chodník a veřejné osvětlení na Silničnou“. Projekt zahrnuje dešťovou kanalizaci, která povede zčásti pod vlastním chodníkem. Tím dojde k odkanalizování posledních domů v obci. Stále zůstává bez kanalizace část obce Janův Dvůr. Na stavební objekt splaškové kanalizace podáme žádost o dotaci. Samozřejmě se budeme snažit využít všechny dotační tituly, které by se daly napasovat na jednotlivé

stavební objekty. Je však třeba zmínit, že dotace jsou nenáročná položka, spíše takový „bonus“. Navíc není vždy jisté, že dotace vyjde. Plánovaná kanalizace by měla mít dostatečnou kapacitu i pro budoucí možné stavby rodinných domů v lokalitě Staré hory, které budou zařazeny do návrhu nového územního plánu pro naši obec.

Na tuto akci jsou různé názory a pohledy, ale určitě se všichni shodneme na nutnosti vybudovat stavbu z hlediska bezpečnosti chodců.

Při zmínce o návrhu nového územního plánu je na místě sdělit, že nový ÚP by měl projít druhým veřejným projednáním, a po schválení by měl být uveden do praxe.

Další téma, o kterém bych se rád zmínil, je odpadové hospodářství. Na posledním zasedání zastupitelstva obce došlo ke schválení nové obecně závazné vyhlášky o svozu TKO.

Před schválením vyhlášky proběhla debata o cenách za svoz. Je třeba říct, že obec zaplatí za služby cca 400,- Kč za občana / rok. Zastupitelstvo schválilo poplatek na příští rok 300,- Kč za osobu. Uvedený poplatek je jeden z nejnižších v regionu. Doufáme, že se nám podaří udržet na takové cenové hladině co nejdéle, a to díky zodpovědnému přístupu k třídění odpadů nás všech.

Dále bych chtěl apelovat na občany, kteří chtějí odprodat jakékoliv pozemky, necht' kontaktují prvotně obec, věřím, že se na odkupu dohodneme.

Na závěr bych vám chtěl popřát krásné prožití vánočních svátků v kruhu svých rodin a přátel a do nového roku hlavně hodně zdraví a spokojenosti.

Petr Tihelka
starosta

Ukončení cyklistické sezóny se zúčastnila i senátorka Anna Hubáčková

V říjnu proběhlo žehnání obrazu sv. Terezičky

OBEC UHŘETICE PŘEJE PŘÍJEMNÉ PROŽITÍ
VÁNOČNÍCH SVÁTKŮ A ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK 2020!

SLAVNOST SV. MARTINA V ZŠ A MŠ

Dne 11. listopadu jsme společně s dětmi, ale i maminkami, tetami, tatínky a babičkami slavili slavnost sv. Martina.

V předchozím týdnu jsme si s dětmi povídali o tom, kým Martin byl a proč byl prohlášen svatým a o tom, proč se připravuje husa v tyto dny. Z perníkového těsta jsme upekli podkovičky pro hosty, kteří slavnost navštíví.

V pondělí 11. listopadu jsme se v podvečerní hodinu sešli na školní zahradě a děti ze třídy Pástelek si připravily krátké divadlo o tom, jak se stal Martin svatým. Ostatní děti je doprovodily písní: „Koník cválá po polích“. Sv. Martin nám však nechal dopis, že mají vzít lucerničky (které děti pomáhaly vyrábět v předešlém týdnu) a projít vesnicí. Na konci cesty byla pro děti připravená stezka odvahy,

sladký koláček, teplý punč a pro dospělé výborný svařák, který připravily paní kuchařky ze školní jídelny. Celý večer panovala slavnostní, ale především přátelská atmosféra, kterou jsme oslavili blížící se zimu.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem, kteří pomáhali s přípravou této slavnosti. A jestli nám letos Martin zimu přivezl? To už posuďte každý sám....

Barbora Kafková

SVATOVÁCLAVSKÉ GULÁŠE A UKONČENÍ CYKLISTICKÉ SEZÓNY

Letošní Den české státnosti (svátek svatého Václava) se v Uhřetěch řádně oslavil. Kdo měl doma práci hotovou a chtěl se pobavit, zamířil na uhřetěcké hřiště v Lednici, kde se konaly hned dvě akce. Od rána se vařily guláše v rámci soutěže a odpoledne program zpestřila cyklistická událost.

Už od osmé hodiny ranní se začaly scházet týmy, které se předem přihlásily do soutěže o nejlepší guláš, tematicky zvané Svatováclavské guláše. Každý tým musel být složen minimálně ze dvou osob, musel si zařídit veškeré náčiní potřebné k přípravě, včetně kotle, a hlavně musel ze syrových surovin uvařit guláš do 14:00. Dohromady se soutěže zúčastnilo devět týmů, z nichž sedm bylo složeno

především z domácích soutěžících a dva týmy k nám přijely z okolních vesnic.

Časový limit ani nepříznivé počasí nepokazilo náladu panující mezi týmy a kolemjdoucími, kteří přišli podpořit přátele a rodinu. Všichni stihli svůj guláš doladit včas a návštěvníci mohli začít ochutnávat. Místa na sezení se začala plnit ještě před začátkem degustace, což bylo jistě způsobeno i konáním druhé akce. Do pozadí koštu hrála kapela Vonička V-Band, a podpořila již tak veselou atmosféru. Návštěvníci, kteří chtěli ochutnat guláše, mohli zároveň hlasovat pro svého favorita. A to hned třikrát. Záleželo jen na nich, jestli dali své tři hlasy jednomu týmu, nebo je rozdělili mezi tři. Tato hostina trvala do

Paní Helena Š. se této soutěže zúčastnila

vyprázdnění zásob, takže se řídilo heslem „Dokud máme, tak vám dáme“. Následně se hlasy sečetly a byly vyhlášeny tři týmy s největším počtem hlasů. Na třetím místě se umístil uhřetěcký tým Kopačky, na místě druhém Nížkováci a s největším počtem hlasů dominoval tým Myslivci, taktéž složený z uhřetěckých členů. První tři týmy vyhrály dárkové koše, a nakonec dostali i ostatní soutěžící odměnu za účast.

Souběžně se Svatováclavskými guláši se konala již zmíněná druhá akce, a to vyhlášení cykloakce „Za poznáním svého kraje“, kterou pořádal svazek dobrovolných obcí Ždánický les a Politaví. Na program byla nejprve prezence všech, kdo se do akce zapojili a sbírali razítka z obcí dobrovolného svazku. Po předání diplomů a dárků účastníkům

pokračování na další straně ➔

pokračování ze str. 6 →

probíhalo losování tomboly, kde bylo možné vyhrát velmi pěkné a hodnotné ceny, např. cyklistické kolo. V průběhu tohoto programu si mohl kdokoliv vyzkoušet kola speciálně upravená na ruční pohon. Díky Nadaci ČEZ, která tato šlapadla zprostředkovala, putovala finanční částka z vyšlapaných kilometrů Základní škole a mateřské škole Uhřetice, a také pro Charitativní pečovatelskou službu Ždánice. Na konci události byly vyhlášeny počty kilometrů našlapaných na dvou kolech a konečné částky: Základní škola a mateřská škola Uhřetice dostala částku 50.529,- Kč a v případě Charitativní pečovatelské služby Ždánice se jednalo o částku 50.567,- Kč.

Aby si dospělí mohli řádně vychutnat guláše a odpočinout od ratolestí, zajistili uhřeti fotbalisti společně s hasiči ochutnávku piv z menších pivovarů i možnost jiného občerstvení. Pro zabavení dětí byl připraven skákací hrad a malování na obličej. Po bohatém programu a náročném dni následovala volná zábava až do pozdního večera.

Doufáme, že jste si tento den užili a že se příště také zúčastníte, ať už jako soutěžící nebo diváci! Děkujeme.

*Za kulturní komisi
Silvie Pěničková*

A jak to dopadlo?

1.	Marefáci	Srncí guláš
2.	Nížkováci	Hovězí guláš
3.	Myslivci	Srncí guláš
	Hokus pokus	Hovězí guláš
	Václavky	Hovězí guláš
	Mlynáři	Jehněčí guláš
	Hornáci I	Jelení guláš
	Hornáci II	Hovězí guláš
	Kopačky	Hovězí guláš

PŘEDVÁNOČNÍ BESEDA SE SENIORY

Odpoledne 8.12.2019 v kulturním domě v Uhřetitz patřilo místním seniorům, kteří se zde sešli na každoročním předvánočním setkání.

I letos byl o setkání mezi seniory velký zájem, a tak si jich na kulturní dům přišlo posedět, shlédnout představení dětí a popovídat s přáteli kolem stovky.

Po přivítání seniorů starostou Petrem Tihelkou, předvedly své vystoupení děti folklorního souboru Uhřetitzek. Poté vystoupily děti základní školy a roztančily pódium tancem Macarena. Hned po odtančení je vystřídaly nejmenší děti z mateřské školy roztomilým živým betlémem.

Divákům se vystoupení moc líbila, a proto za něj všichni vystupující sklidili zasloužený potlesk. Poděkování patří hlavně všem, kteří s dětmi vystoupení nacvičili.

Následovala přestávka a po malém občerstvení se hrála uhřetitzká mládež divadelní představení „Ať žijí duchové“. Představení mělo velký úspěch, ale více si můžete přečíst ve článku Jana Chmelaře.

Celé posezení se neslo ve velice příjemné atmosféře a my se těšíme na další setkání v příštím roce.

Jana Chmelařová

SEZNAMTE SE S KULTURNÍ KOMISÍ

V letošním roce pracovala kulturní komise ve složení: Jana Chmelařová, Ludmila Kramářová, Anna Plachá, Šárka Tesaříková, Aleš Spálovský, Simona Tihelková, Silvie Pěničková a Miroslava Urbanová.

Pravidelně se podílíme na organizační přípravě a zabezpečení průběhu kulturních a společenských akcí – vítání dětí, velikonoční a vánoční výstavy, den dětí, vánoční posezení seniorů, pořádání zájezdů.

V každém nadcházejícím roce se snažíme kulturu v obci obohatit nějakým novým kulturním programem. Letos k nám zavítal pan doktor Radim Uzel a potěšil nás svou nápaditou a veselou sexuologickou přednáškou. Nemalou účast jsme měli také na Slovákém roku,

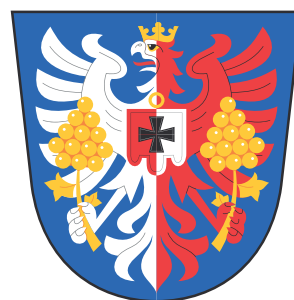
kde naše obec nemohla chybět. Na podzim proběhla velmi úspěšná soutěž ve vaření Svatováclavských gulášů a letos poprvé proběhla také akce „Česko zpívá koledy“, kdy se i naše obec zapojila do celorepublikového zpívání.

Již na začátku příštího roku se kulturní komise opět sejde a naplánuje akce pro rok 2020. Nápady již máme schované v rukávu, ale plánovat se musí s předstihem.

Odměnou nám bude vaše účast na pořádaných akcích.

Děkuji celé kulturní komisi za skvělou práci v roce 2019 a těším se na spolupráci v roce 2020.

Jana Chmelařová

SLOŽENÍ KULTURNÍ KOMISE

Jana Chmelařová
Ludmila Kramářová
Anna Plachá
Šárka Tesaříková
Aleš Spálovský
Simona Tihelková
Silvie Pěničková
Miroslava Urbanová

PŘEDSTAVENÍ OCHOTNICKÉHO DIVADLA UHŘETĚVES

Dne 8. 12. 2019 se na závěr besedy pro seniory hrálo divadlo „Ať žijí duchové“. V divadelní hře s prvky muzikálu si zahráli jak ti naši „nejmenší herci“, tak místní „omladina“. Představení se těšilo velkému úspěchu.

Děj

Děj vyprávěl o skupině mladých pionýrů, snažících se opravit starý hrad Brtník. V tom se jim snažil zabránit penězuchtivý vedoucí samoobsluhy Jouza se svou pravou rukou Pilátovou alias „Černou kronikou“. Za pomoci duchů: rytíře Brtníka a jeho dcery Leontýny, která se zoufale touží stát

živou bytostí, se daří hrad opravit a dobro opět vítězí nad zlem. Leontýnku přivede ze světa duchů Dlouhý Janek, kterého Leontýna miluje.

Jak to vše vzniklo?

Koncem měsíce září se vyhlásil „konkurz“, kdo by si chtěl zahrát divadlo. Přihlásil se překvapivě velký počet zájemců, rozdělili jsme si role a začali jsme cvičit. Nejprve to bylo velice kostrbaté, ale každou další zkouškou jsme se zdokonalovali. Děvčata namalovala kulisy, zvukař a oponář se taky nechali přemluvit, herci si sháněli kostýmy

a najednou zbýval týden do premiéry. Nervozitu doprovázelo nadšení. Rázem přišel den D a šli jsme na podium. Všichni do toho dali spoustu úsilí, píce a času, byť jen pro trochu radosti a „malé slávy“.

Tímto velký dík

Herecké obsazení:

Leontýnka - Aneta Matoušová
Dlouhý Janek - Pavel Robek
rytíř Brtník - Vít Večeřa
Jouza - Jan Chmelař
Pilátová - Denisa Palčíková
ředitel - Lukáš Gajárek
předseda - Michael Malík
Tereza - Vendula Kučerová
Pepa - Adam Veselý
Franta - Radim Veselý
mládež - Adéla Mokrá, Karolína Malíková,
Leona Matoušová, Aneta Ševčíková, David
Doležal, Václav Matouš
trpaslíci - Nela Těsaříková, Matyáš
Moravčík, Matyáš Brable, Valerie
Fedorčáková, Štěpán Fedorčák
kulisy - Daniela Ševčíková, Klára Hrubá
zvukař - Zdeněk Buršík
oponář - Lukáš Bednařík
hlasatelka, nápověda - Marie Hegrová

Scénář: Jan Chmelař

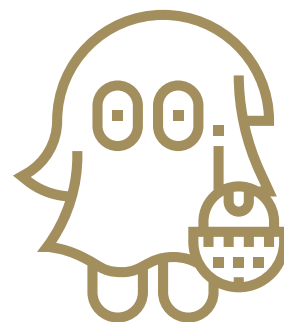
Režie: Jan Chmelař, Jana Chmelařová

Slovo závěrem

Rádi bychom v divadelním působení pokračovali i nadále, proto jsou občanům každé věkové kategorie dveře do našich řad otevřeny. Těšíme se na další divadelní spolupráci a nové hry.

Přejeme všem šťastné a poklidné prožití vánočních svátků a šťastný nový rok 2020.

Ochoťnické divadlo Uhřetěves (O.D.U.)

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

V článku bych vám rád nastínil možnosti pozemkových úprav, které mohou při správném postupu, po jejich zpracování, vytvářet krajinu kolem nás v naší malebné obci. Dosahuje se zatraktivnění venkovského prostoru a k pozemkovým úpravám se musí přistupovat tak, že je to investice, která napomáhá k ochraně životního prostředí a je jedním z hlavních důležitých prvků pro rozvoj venkova. Skrze provádění pozemkových úprav je naplňován program obnovy venkova, který je v letech 2014 – 2020 financován ze zdrojů EU (cca 2/3) a částečně i ze státního rozpočtu ČR (cca. 1/3).

Pomocí pozemkových úprav se náš stát, resp. přes Pozemkový úřad, snaží obnovit osobní vztah lidí k půdě a krajině. Zároveň se pokouší vyvážit její přínos i s veřejným zájmem a s důrazem na zvýšení kvality života na venkově. V době kolektivizace byl násilně a radikálně změněn vztah lidí k půdě, což všichni velmi dobře víme. Výraznou proměnou prošla naše krajina v období od 50. až do 80. let 20. století, tuto proměnu způsobily změny politických a hospodářsko-ekonomických poměrů. Během těchto let, kdy probíhala kolektivizace, došlo k rozsáhlému i násilnému zabavování půdy kvůli uspokojení „celospolečenských potřeb“. V zemědělském sektoru se přecházelo na velkovýrobní technologie bez ohledu na dopad na přírodu. Proto docházelo ke scelování malých políček do velkých bloků orné půdy a k likvidaci všech krajinných prvků, které bránily velkovýrobním technologiím v obdělávání. To se dělo bez ohledu na soukromé vlastnictví půdy. Byly odstraněny velkou měrou krajinné prvky, jako jsou remízky, mokřady, meze, aleje apod. Důsledkem uvedených změn bylo vymizení některých živočišných druhů, ale i celková degradace půdy a krajiny. Zmíněné zásahy znamenaly i výrazné snížení schopnosti krajiny zadržovat vodu – tzv. retence vody v krajině, ať se již jednalo o narovnávání toků a zúrodnění niv. Toto popření kulturního dědictví krajiny a morální újmy, kterých se dopustily socialistické vlády na soukromých

zemědělcích, způsobilo ztrátu vztahu společnosti k půdě a ke krajině. Pouze jedno procento soukromých zemědělců dokázalo kolektivizaci odolat.

Vývoj krajiny začal nabírat nový směr až po roce 1989. Nenaplnila se očekávání, že začnou vlastníci sami hospodařit na svých pozemcích, které dostali nazpět. Stále tudíž trvá rozpor mezi vlastnictvím a užíváním půdy, protože je stále více než cca 85% zemědělských pozemků v pronájmu. Mnozí vlastníci jsou v situaci, kdy jejich pozemky jsou nepřístupné, a tak se ani dodnes nemohou ujmout svých vlastnických práv a pozemky řádně užívat. V katastru nemovitostí totiž stále platí vlastnický stav podobný tomu, který byl v bývalém pozemkovém katastru před rokem 1945.

Složité vlastnické vztahy také brání revitalizaci krajiny, protože realizace nezbytných opatření jsou možná pouze na vlastnický vyřešených parcelách. Mezi opatření, která jsou nutná pro alespoň částečné napravení znehodnocení půdních vlastností, patří např. úprava vodohospodářských poměrů, obnova toků a nádrží, realizace protierozní a protipovodňové ochrany území, systémů ekologické stability, obnova remízků nezbytných pro život drobné zvěře, zajištění lepší prostupnosti území vhodně zvolenou sítí polních cest a v neposlední míře dosažení estetické úrovně krajiny za účelem zvýšení kvality života na venkově.

Pozemkové úpravy jsou v dnešní době v podstatě jediným nástrojem ke scelení a zpřístupnění pozemků jejich vlastníkům i uživatelům a k obnově poničené a zanedbané krajiny v našem okolí. Pozemkovými úpravami lze dosáhnout výrazným dílem k ochraně půdy, vody a bioty jako veřejných statků. Velmi často bývají i nutným předstupněm opatření protipovodňové prevence. Pozemkové úpravy jsou důležité i při obnově a digitalizaci velmi zastaralého katastru nemovitostí. Krajina je naším jediným životním prostředím. Vzhledem k tomu, že člověk je již dlouhou dobu tím, kdo krajinu ovládá, její podoba a kvalita odráží úroveň „kvality“ společnosti.

Protože je i v dnešní době více než polovina celkové výměry České republiky zemědělsky využívána, je zemědělství a způsob obhospodařování půdy jedním z hlavních

činitelů, který dává ráz a fungování naší krajiny. Při utváření krajiny jsou a vždy budou zásahy nejenom v zemědělství dlouhodobé a vzhledem k délce lidského života i nevratné.

Nejzávažnějšími problémy v dnešní zemědělské krajině jsou především extrémně velké půdní bloky (až 200 – 300 ha i více) způsobující mimo zvýšení eroze, také velkou monotónnost krajiny. Proto je tak krajina degradována na esteticky nehodnotné produkční prostředí. V krajině je nedostatek ekostabilizačních prvků, jako jsou remízky, mokřady, meze, aleje, biokoridory a biocentra. Bývá obvyklé, že je v krajině velká nepřístupnost k vlastnickým pozemkům a nedostatečná průchodnost krajiny, která byla způsobena rozoráním bezpočtu polních cest. Dochází ke snižování přirozené úrodnosti půdy v důsledku eroze půdy a v současnosti se odhaduje, že zvýšená vodní eroze se vyskytuje na 42% a větrná na 7,5% zemědělské půdy. Znečištění půdy a podzemních vod je především v důsledku chemizace zemědělství, tedy nadměrného používání umělých hnojiv a pesticidů. V krajině je nepříznivý stav malých vodních toků a nádrží, který vede ke snížení schopnosti krajiny zabránit nebo alespoň snížit povodňové rozlivy v obcích nebo naopak zadržet vláhu v období sucha, případně zadržet hnojiva a spotřebovat je. V místě aplikace pozemkových úprav je velká rozdrobenost vlastnických vztahů (běžně je, že jeden vlastník má až několik desítek parcel, které spolu nesousedí). Samozřejmě bývá i to, že zemědělské pozemky mají nevhodné tvary, jsou příliš úzké parcely, nebo parcely s ostrými hranami neumožňují jejich obdělávání zemědělskou technikou.

Půda je jen velice pomalu se obnovujícím přírodním zdrojem, vyčerpatelným a nenahraditelným. Půda je základem udržitelného zemědělského hospodaření, a podle toho by s ní mělo být zacházeno. Zatímco se jeden centimetr půdy může podle místních podmínek tvořit stovky až tisíce let, k odnosu stejného či většího množství půdy může následkem eroze dojít během jediné průtrže mračen.

Eroze půdy je, jak známo, do značné míry přirozený proces, který v přírodních podmínkách probíhá většinou pozvolna bez patrných škodlivých důsledků. Největším nebezpečím je eroze zrychlená, která je

vyvolána intenzivní činností člověka. V podmínkách České republiky jsou hodnoty přípustné ztráty půdy erozí dány hloubkou půdního profilu. Tato hloubka úrodné části zemského pokryvu se však za posledních 60 let na některých místech nevhodně zorněných dramaticky snížila.

Při zemědělském hospodaření bychom se měli snažit udržovat erozi v akceptovatelných mezích tak, abychom nepřipustili větší odnos půdy, než kolik na daném stanovišti vznikne. V podmínkách intenzivní zemědělské výroby se bohužel eroze podstatně zrychluje. Masivní scelování pozemků do velkých půdních bloků, pěstování monokultur či nešetrné obhospodařování bez ohledu na sklonitost a svazitost pozemků dlouhodobě nerespektuje zásady protierozní ochrany. Výsledkem jsou narušené odtokové poměry, degradace půdy a znečištění vod.

Správný hospodář se chová šetrně ke svému výrobnímu prostředku – půdě, protože si je vědom, že je zdrojem obživy i pro další generace a bezohledná honba za ziskem na úkor zvýšeného odnosu půdy je krátkozrakým řešením.

Aby nedocházelo k další degradaci a likvidaci půdy, je nezbytně nutné využívat všechny dostupné prostředky k jejímu udržení v co nejvyšší kvalitě a výměře. Jedním z nejdůležitějších nástrojů pro

ochranu půdy je v současné době bonitační informační systém. Jde o komplexní systém hodnocení půdy, který v tak velkém rozsahu a podrobnosti nemá ve světovém měřítku obdoby.

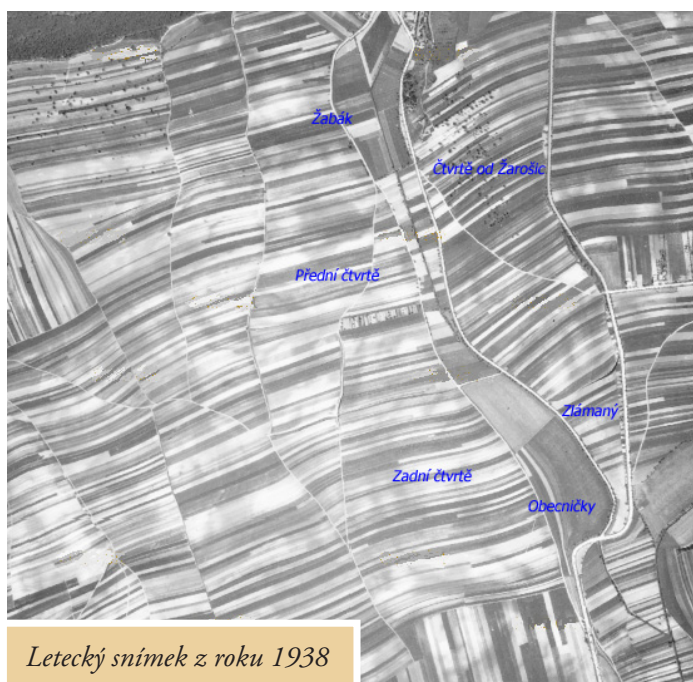
Pro zvyšování odborné a informační úrovně ve výše uvedené činnosti probíhá každoročně na celém území České republiky aktualizace vymezení a mapování bonitovaných půdně ekologických jednotek (dále jen „BPEJ“), jedná se tak o živý, aktualizovaný systém hodnocení půd. BPEJ je vyjádřena pětimístným číselným kódem, který vyjadřuje hlavní půdní a klimatické podmínky mající vliv na produkční schopnost zemědělské půdy a její ekonomické ohodnocení. V současné době dochází k podstatnému upřesnění původních výsledků a navíc zohlednění aktuálních jevů na půdě vzniklých v souvislosti s degradací půd přírodního i antropického původu. Údaje o BPEJ jsou následně využívány v informačních systémech státní správy, tvoří podklad pro zákonná opatření, vyhlášky, pro hodnocení pozemků v pozemkových úpravách, výpočet cen pro daňové, znalecké a jiné potřeby.

Zpracovatelé pozemkových úprav si kladou za cíl, aby po jejich zavedení do katastru nemovitostí byly vytvořeny racionální podmínky na racionální hospodaření na zemědělských pozemcích, rozvoj trhu

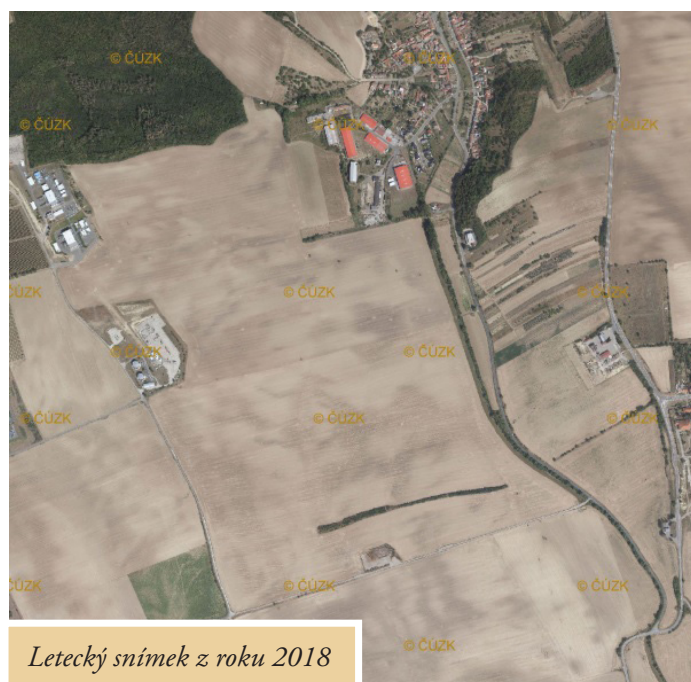
s půdou především směrem k zemědělství. Zároveň s tím musí být dodržována důsledná ochrana zemědělské půdy jako výrobního prostředku, ochrana kvality vody a zvýšení její retence v krajině s ohledem na minimalizaci povodňových škod. Snaží se o obnovení struktury krajiny a zvýšení její biodiverzity a celkové ekologické stability. Samozřejmě se tímto také snaží o obnovení osobního vztahu lidí k zemědělské půdě a krajině.

Výsledkem pozemkových úprav je obnovený digitalizovaný katastr nemovitostí s optimalizovaným uspořádáním půdní držby a jasně definovanými právy k jednotlivým pozemkům. Dalším výstupem je schválený plán společných zařízení zahrnující opatření sloužící ke zpřístupnění pozemků, k protierozní ochraně, vodohospodářská opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, který je nezbytným podkladem pro územní plánování a veškeré rozvojové programy území.

Roman Gryga

Letecký snímek z roku 1938

Letecký snímek z roku 2018

HANA KUČEROVÁ VEDE UHŘICKOU KNIHOVNU JIŽ 15 LET!

V letošním roce uběhlo 15 let, co se o uhřickou knihovnu stará paní Hana Kučerová. Požádala jsem ji při této příležitosti o rozhovor.

Jak dlouho pracuješ pro knihovnu?

Od roku 2004. Takže letos 15 let. Tenkrát odešla paní Sejblová, knihovnice, která byla přede mnou a bylo vyhlášeno výběrové řízení, do kterého jsem se přihlásila.

Bylo víc zájemců, kteří se přihlásili?

Ano, nevím už úplně přesně, ale čtyři nebo pět zájemců se tehdy přihlásilo.

Kdo tebe přivedl ke knížkám a ke čtení?

Asi to přišlo samo, postupem času. Rodiče čtou také.

Jaký žánr je tvůj oblíbený?

Já mám nejraději historické romány, zakládající se aspoň částečně na nějaké skutečné události.

Co tě baví ještě krom knížek?

No...ono není moc času, ale když nějaký je, věnuji se ráda výrobě dekorací, aranžování.

A co dcery, čtou?

Čtou. Baví je to moc.

Liší se zájem čtenářů v závislosti na ročním období?

Ano. Hodně. V zimě lidi mají dřív podělané, venku je brzo tma, a tak více čtou. Z jara zájem klesá a v létě je tomu právě naopak.

Jaké knížky nejvíc zajímají čtenáře u nás?

Nejvíc čtené jsou asi romány pro ženy, historické romány a detektivky a v neposlední řadě i pohádkové příběhy, které si půjčují děti.

Ráda bych ale také upozornila, že v naší knihovně se najdou také knížky pro maturanty nebo studenty a také povinná školní četba. A co nemám, objednáím! Uvítala bych v naší knihovně větší zájem studentů, středoškoláků. Věřím, že jim máme co nabídnout.

Jaké byly tvoje začátky tady?

No, ze začátku jsem musela všechno okoukat, zjistit jak to vlastně chodí. Také jsem absolvovala knihovnický kurs.

To nebylo povinné, ale jsem ráda, že ho mám. A pak postupně, jak přicházeli čtenáři, začala jsem se zajímat, jaké knihy si půjčují, jaké autory preferují, jaký žánr je baví, a tomu jsem podřídila výběr knih do knihovny a snažila jsem se shánět knihy, o které bude zájem.

Knihovna má určitý rozpočet, z něhož se nové knihy hradí. Vybíráím je sama, právě na základě zájmu čtenářů.

Krom toho existuje tzv. výměnný fond. V praxi to znamená, že k nám do knihovny přijdou jednou za měsíc spolupracovnice z Městské knihovny Hodonín. Přivezou – většinou – padesát nových knih a ty jsou zde půl roku k dispozici našim čtenářům. Takto to funguje každý měsíc. To znamená: každý měsíc cca 50 knih přivezou a cca 50 těch, co už zde máme půl roku, odvezou.

Tady v knihovně existuje služba: on-line katalog knih a tzv. rex systém. Vysvětlíš, prosím, našim čtenářům, o čem jde?

Na našich webových stránkách: knihovnauhrice.webk.cz je v levém sloupci kolonka: on-line katalog, na tu je třeba kliknout a na obrazovce se rozjede On-line katalog – zadání dotazu. A nyní je třeba vyplnit jednotlivé kolonky, ale

pokračování na další straně ↗

pokračování ze str. 8 →

nemusí se vyplňovat všechny. Řekněme, že čtenář má rád Boženu Němcovou. Zadá tedy do kolonky autor: Božena Němcová a klikne na ikonku HLEDEJ a ukážou se mu všechny knihy od této autorky, které jsou v naší knihovně. Pokud si čtenář přeje konkrétní knihu „zamluvit“ a přichystat, klikne na její název. Rozbalí se mu všechny informace o této konkrétní knize, včetně informace, zda je kniha půjčená nebo je k dispozici. Pokud je k dispozici, čtenář přijde a knihu si může vypůjčit. Pokud je půjčená a čtenář má o ni zájem, klikne na ikonku REZERVUJ. Tahle informace pak přijde sem ke mně a já knihu, jakmile se vrátí z výpůjčky, rezervuji pro konkrétního zájemce. Tento systém lze ale využít pouze s určitým číslem, které má každý čtenář jiné. Číslo je k dispozici u mě, zájemcům jej osobně sdělím. A já podle tohoto čísla poznám, komu vlastně knihu rezervovat. K dispozici jsou všechny knihy, které jsou v naší knihovně, včetně těch z výměnného fondu, které jsou momentálně u nás.

Proběhly letos v knihovně nějaké akce?

Ano, letos přišla paní spisovatelka Lucie Hlavinková za dětmi do MŠ, další akcí knihovny byla návštěva pana spisovatele komiksů Daniela Vydry v ZŠ. Tato beseda proběhla formou workshopu. To znamená, že se aktivně zapojily i děti. Namalovaly si komiks, zahrály si komiks a pan Vydra jim popovídal o tom, jaká je cesta komiksu od

nápadu a námětu ke čtenáři. A zanedlouho proběhne návštěva dětí uhřetiské ZŠ a MŠ zde v knihovně. (Náš rozhovor proběhl ještě před touto akcí. pozn. red.)

Na příští rok plánuješ nějaké akce?

Ano, něco plánuji, ale zatím nebudu konkrétnější. Vše záleží na nabídkách, které mi chodí.

Na stránkách knihovny jsem našla také nějaké anketní otázky. K čemu to slouží a kdo je zadává?

Zadávám je já a slouží především mně, respektive knihovně. Abych zjistila zájem čtenářů o případnou besedu se spisovatelem a abych výběr a nákup knih v příštím roce přizpůsobila gustu čtenářů.

To znamená, že informace na stránky knihovny dáváš také ty.

Ano. To je součást mojí práce v knihovně. A i návštěvnost stránek je vcelku optimistická. Také jednou ročně jezdím do Hodonína na výroční schůzi knihoven, kde se probírají provozní a organizační záležitosti související s prací v knihovně. A také mi sem jednou ročně jezdí kontrola z Městské knihovny Hodonín, pod kterou naše knihovna spadá. Ta zde udělá šetření a jeho výsledek předává panu starostovi, mně a také ho archivuje. A z jejich zprávy vyplyne, jestli svou práci dělám dobře.

Asi ano, protože ty jsi letos, při příležitosti týdne knihoven, dostala ocenění za svou práci...

Ano a byla jsem z toho hodně, hodně potěšená a taky mile překvapená. Je velmi hezké, že pan starosta ocenil mou patnáctiletou práci tady. Když jsem sem přišla, bylo to opravdu hodně jiné než teď. Já to samozřejmě dělám velmi ráda, to určitě ano, ale to ocenění rozhodně moc potěšilo.

Letos totiž také proběhla revize knihovny s výborným výsledkem. Což také potěší. Celé mi to dává pocit, že to co dělám, má smysl.

Jsi tu ráda?

Moc. Mě to strašně baví. Hodně se sem každý týden těším.

Voní ti knížky? Když sem vejdeš.

Ano strašně moc. Strašně krásně, mám tu vůni ráda. Nedá se to srovnat s elektronickými vymoženostmi typu čtečka a tak. Nic proti nim. Ale kniha je kniha.

Je něco, co bys chtěla uhřetiským čtenářům vzkázat?

Chtěla bych všem našim čtenářům a čtenářkám popřát krásné vánoční svátky. Vánoční přání budu samozřejmě dávat i na stránky knihovny, ale vím, že všichni na stránky nechodí. Proto využiji této příležitosti a přeji všem krásné Vánoce a štěstí a zdraví v novém roce. Děkuji za rozhovor.

Alena Gálíčková

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Již potřetí v tomto roce proběhlo v neděli 20. října 2019 odpoledne v zasedací místnosti hasičské zbrojnice v Uhřetiskách vítání nově narozených dětí. Nové občánky doprovázené jejich rodiči a sourozenci přivítal starosta obce pan Petr Tihelka. Pak vystoupily děti z mateřské školy, které svým zpěvem a přednesem básní vytvořily krásnou, srdečnou atmosféru. Následoval přípitek na zdraví našich maličkých, předávání dárečků, podpisy do pamětní knihy a na závěr fotografování.

Marie Štěrbová

ZE ŽIVOTA ZÁKLADNÍ ŠKOLY

Vážení čtenáři, občané Uhřic máme za sebou téměř první pololetí školního roku 2019/2020, proto mi dovolu, abych zrekapituloval nejdůležitější momenty ze života školy.

V průběhu měsíce října jsme s paní učitelkou Pavlínou Syslovou a našimi třetíky a čtvrtáky absolvovali vlastivědnou exkurzi do hlavního města, do Prahy. Paní učitelka Syslová napsala o našem pražském putování samostatný článek. Celá akce byla hodnocena ze strany žáků i rodičů velmi kladně. Máme radost, že se nám podařilo navštívit všechny pamětihodnosti, které jsme si dali za cíl.

V letošním roce jsme navázali na loňskou spolupráci s Domem dětí a mládeže Kyjov, jmenovitě s paní Mgr. Ivou Soldánovou, která se řadu let věnuje problematice dopravní výchovy. Společně s por. Bc. Petrem Zámečnickem, tiskovým mluvčím Policie ČR Jihomoravského kraje, připravují pro žáky cyklus přednášek s tematikou dopravní výchovy. Tento cyklus probíhá v průběhu celého školního roku, buď na půdě Základní školy Žarošice, nebo na dopravním hřišti Domu dětí a mládeže v Kyjově. Žáci 1. a 2. ročníku se zabývají tématem „CHODEC“ a žáci 3. a 4. ročníku tématem „CYKLISTA“.

V rámci projektu „Týden zdraví“ jsme byli pozváni do Základní školy v Sobůlkách na turnaj ve vybíjené málotřídních škol, kam nás pozvala ředitelka tamní školy paní Mgr. Jana Martinková. Zúčastnili jsme se turnaje proti žákům ze Sobůlek, Moravan, Vlkoše,

Vacenovíc a Kostelce.

V předmětech výtvarná výchova a pracovní činnosti navštěvují naši žáci novou učebnu výtvarné výchovy, která vznikla přestavbou z bývalé kuchyně v přízemí budovy základní školy. Dále je učebna využívána kroužkem keramika pro děti a večerním kurzem keramika pro dospělé. Kurz keramiky pro dospělé probíhá jedenkrát měsíčně pod vedením zkušené lektorky paní Marty Kuksové. Paní lektorka se svého úkolu zhostila s vervou a nadšením, jako zpětnou vazbu máme pouze kladné ohlasy.

Musím se zastavit u práce našich kuchařek paní Lenky Havránkové a paní Ivy Šefferové. O zapálení pro jejich práci není žádných pochyb, vážíme si jejich práce, která vyžaduje lásku a nadšení. Není náhodou, že si naši kuchařku paní Šefferovou vybrala Marcela Ingrová z Kyjovského Slováčka v pohybu. Zúčastnili jsme se přednáškového cyklu na téma „Zdravě a chutně ve škole“ v prostorách jídelny ZŠ T. G. Masaryka v Čejkovicích, kde paní Šefferová předávala své letité zkušenosti dalším kuchařkám, vedoucím školního stravování, ředitelům a ředitelkám škol. Podala praktické rady a došlo také na ochutnávku zdravých pokrmů připravených v naší školní kuchyni.

První adventní neděli jsme rozsvítili vánoční strom – koledami a básničkami jsme si přiblížili pohodovou vánoční atmosféru.

Dnes nás ve škole navštívil Mikuláš se svou družinou – s andělem a čertem. Mikuláš

měl „Knihu hříchů“, kde bylo popsáno o každém žákovi to, jaký ve skutečnosti je. Naštěstí si čert nikoho do pekla neodnesl a my jsme zůstali v plném počtu.

V průběhu měsíce prosince stojíme ještě před andělským dnem, zazpíváme našim babičkám a dědečkům v Kulturním domě, předáme vánoční dárky svým kamarádům – a zejména jsme v napětí a očekávání před okamžikem, kdy se všichni budeme těšit na přicházející Vánoce.

Nacházíme se v období adventního času, kdy každý z nás jistě na svém adventním věnci pravidelně zapaluje svíčky, které mají určitou symboliku.

První svíčka je symbolem přátelství a vzájemné komunikace, druhá svíčka symbolizuje toleranci mezi lidmi, třetí svíčka je symbolem pomoci – kamarádům, rodičům a všem ostatním lidem, konečně čtvrtá a poslední svíčka je symbolem naděje a těšení se na Vánoce. Přeji vám, aby tyto symboly nebyly naplněny pouze v adventním čase, ale aby nás doprovázely po celý příští rok.

Rádi bychom vám popřáli „ŠŤASTNÉ A VESELÉ VÁNOCE“, ať každý najde pod vánočním stromčkem to, po čem touží. Do roku 2020 přejeme zdraví, pohodu, úspěchy a radost.

Rád bych poděkoval všem spolupracovníkům, rodičům, dětem, žákům, dále děkuji našemu zřizovateli, všem přeji pohodové prožití vánočních svátků.

PhDr. Kamil Ježík, MBA

ZÁKLADNÍ ŠKOLA A MATEŘSKÁ ŠKOLA UHŘICE

VYHLAŠUJE AKCI

**OLEJ
DO KANALIZACE
NEPATŘÍ!**

POUŽITÝ KUCHYŇSKÝ OLEJ MŮŽETE ODEVZDÁVAT
V UZAVŘENÝCH PET LAHVÍCH V BUDOVĚ ZÁKLADNÍ ŠKOLY
KAŽDÝ PRACOVNÍ DEN - PANÍ MICHAELE BUREŠOVÉ.

DĚKUJEME, ŽE CHRÁNÍTE ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ!!!

ŽEHNÁNÍ VYBUDOVANÉ „MINIKAPLIČKY“ SV. TEREZIČKY

Jak už to tak bývá, dobré akce se rodí nenápadně a úplně náhodou. U místních umělců vzešla myšlenka na obnovu obrázku svaté Terezie, umístěného pod Borečkami. Nejprve byl restaurovaný již značně poškozený portrét sv. Terezie. Ve svém atelieru provedl obnovu malby, na základě vlastní iniciativy, uhřický mladý umělec pan Jan Chmelař. Díky další iniciativě pana Tomáše Buchlovského byla v jeho režii vyrobena velmi pěkná a důstojná schránka na umístění obrazu. Dalším dobrým nápadem bylo vybudování

ohrádky z kovaného železa a v neposlední řadě nemohla scházet ani výsadba lip, která je typická pro taková a podobná místa v našich českých a moravských zemích.

Velmi vystávala otázka, proč je zde obrázek sv. Terezie umístěn? Na dotaz u nejstarších pamětníků jsme se úplně nedopátrali zjištění, kdo tam nechal obrázek umístit. Mělo to být na památku nějakého dávného neštěstí, ale více jsme toho nezjistili. V šedesátých letech minulého století se zde pak stalo další neštěstí. Mladá dívka spadla pod kola návěsu od traktoru.

Taková pěkná a pracná obnova nemohla zůstat bez povšimnutí nás ostatních spoluobčanů. Jako vděk nás Uhřičáků a udělení takové třešničky na dortu jsme uspořádali v neděli 6. října 2019 malou pout. Náš důstojný pán P. Horák provedl za přítomnosti

hojné účasti spoluobčanů a krojované mládeže žehnání uvedeného díla. Ke správné pouti patří párek a pivo, a proto kdo chtěl, mohl se i symbolicky občerstvit.

Je vidět, že naše obec stále žije a naši spoluobčané jsou ochotni pro obec stále něco dělat. Tímto je dobré všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podíleli na tomto zkulturnění života v Uhřicích, poděkovat. Není dobré děkovat konkrétně, neboť většinou se na někoho zapomene.

*Michal Malík
místostarosta obce*

ROZHOVOR S NEJSTARŠÍ OBČANKOU

Vážení čtenáři,

jistě někteří z vás ví, že v naší obci žije paní Anna Šmerdová, která oslaví v následujícím roce sté narozeniny. Je to úctyhodný věk, který zasluhuje pozornost. A nejen ten. Paní Šmerdová je v obdivuhodné kondici nejen fyzické, ale i psychické. Považujeme za velkou čest, že jsme s ní při příležitosti vánočních svátků mohli uskutečnit rozhovor právě na toto téma. Paní Šmerdová vypráví velmi zajímavě a její paměť je obdivuhodná. Materiál, který se nám s ní a o ní povedlo nashromáždit, je obsáhlý a ač paní Šmerdová za celý svůj život neopustila Uhřetice a rodný dům, je i velmi zajímavý.

V dnešním zpravodaji proto uvádíme první část rozhovoru, týkající se především Vánoc. V následujících vás seznámíme s dalšími radostmi i starostmi jejího života. Za spolupráci na těchto článkách děkujeme také paní Marii Brabcové.

Narodila jste se v roce 1920. V témže roce byl Tomáš Garrigue Masaryk podruhé zvolen prezidentem...

To jsem byla malá a jako děti jsme se učily pro pana prezidenta básničku. Já vám ji povím, chcete?

Povídejte:

A Vy pane prezidente, slavný velký muži. Necht' vám osud od nás nese plno plno růží. Ze srdce Vám všichni přejem radosti a štěstí, Vždyť jsem musel pro nás všechny tolik útrap nésti.

Tolik útrap, bolu, hrdinně jste nesl, býti druhý na vašem místě, jistě by byl klesl. Už ta vaše hlava celičká je bílá, kéž by mezi námi ještě dlouhá léta byla.

Paráda, to je krása, jak si to pořád pamatujete. A když tudy pan prezident Masaryk projížděl, viděla jste ho?

Ne. Já ne, ale hodně se o tom povídalo a kdo ho viděl, tomu každý záviděl. Ale to bylo rychle, když tu projížděl. A tady se nikde nezastavoval.

Kolik vás dětí bylo doma?

No, nás bylo... Štěpánka, ta první umřela, nebyla ani rok vdaná. Pak Josefka, no a dál Irena, Antonín, Jeník a Milada. František a Rudolfek nám umřeli jako maličci, já si jich nepamatuju, jenom vím, že jsme je měli.

A Vy jste nejmladší?

No, my jsme dvě nejmladší.

Vy jste z dvojčat?

No ba. Měla jsem dvojče Marii. Ale my jsme vůbec nebyly stejné. Já jsem měla tmavé vlasy a ona byla světlolasá.

A jak jste slavili Vaše narozeniny?

Narozeniny? To vůbec, to se nedělalo. My jsme měli bratra Antonína a dyž sme měli svátek, tož nám poslal pohladku. A to bylo hodně.

Vaše maminka prý brzo ovdověla.

Ano. A starala se o nás sama. Náš tatínek byli ve válce, tak se nejak nachladili, tož brzo po válce, ve dvacátém pátém roce, umřeli.

A tatínek měli bratra Rudolfa a oni ten strček nechťeli jít na kněze. Ale moseli, tak to dělali, ale dyž byli vysvěceni, tak našej maměnce psávali, že až jejich maměnka umřou, že vystoupnou. A že dycky napsali „Antonínovi nic neříkej.“

Antonín byl Váš tatínek...

Ja. „...a až to přčtete, tak to spalte.“ To dycky říkávali maminka. No a ten Ruda pak přestoupil na jinou víru a oženil se.

A jak vás všechny maminka vychovávala?

A my jsme moseli poslouchat, pozdravit. To nebylo jak včil ahoj nebo co. Dyž k nám někdo došel, dál pozdravení: pochválen buď Ježíš Kristus, tak jsme moseli odpovědět a dyž sme šli dóm nebo někde, tak jsme

moseli dát spánembohem. My sme byli vychováni tak.

Byla na vás maminka přísná?

To ani ne, ale my jsme moseli poslouchat.

Měli jste hospodářství?

Krávu, kozu. A potom až dál jsme měli krávy, já jsem mosela s nimi jezdit. V úterý a v pátek jsme neměli ruční práci, tak jsem mosela sednout na vůz, maminka mi pomohli to zařipřihnout a mosela jsem jet. Jezdila jsem do pola, za děvčatama. Ony neco dělaly. Budto kopaly brambory nebo něco.

A jednou jsem vzala děvčatům koláčky a krávy se mi poplašily a já jsem jich nemohla udržet. A utekly daleko a maminka pak došli na pole a krávy už se pásly, ale nebylo tolik podělané a maminka nám nadávali. A když odešli, já jsem šla do pola a tam jsem plakala a děvčata mi povídají: „Anno, podívej se, my tady sme enom dvě a vedle sou čtyři a oni nám nestačijo a maměnka ještě nadávajo.“ A já povídám: „já vám vezu koláče“ a ony: „když maměnka nadávajo, nebudem ty koláče jest.“ A taky jich nejedly, ony jich daly sežrat tym kravám.

Teda to já povídám, ale to žádnýho nezajímá. Ale to je pravda. To je všechno pravda.

A Vy jste se narodila tady?

Ja. Tady v tej chalupě. Tu bylo u Konečných. A my s dědem jsme to tu pak přestavili.

pokračování na další straně ➔

pokračování ze str. 12 →

A jaké to bylo, když jste chodila do školy?

No tak. Do školy. Ze školy. A dyž byl napadanej snih, tak jsme se rozběhli, sedli sme a už jsme jeli. To jsme se vozili. A ta sestra Irena nám nosila svačinu.

Maminka nám nachystali oškvarky a chleba. A měla sem kamarádku a oni neměli moc co jest. A ta dycky čekala, co máme, a pak na mňa tak koukala a já sem jí dycky dala oškvarků aj chleba. A ráda sem jí dala z toho mojeho.

Bývalo tu hodně sněhu?

Ba. Vyšli jsme z domu a nebylo nás ani vidět. Ale tolik snihu, abysme nemohli do školy, to ne. A já jsem to měla dycky moc ráda. Aji dyž byly koledy. Mně se toto líbilo, dyž

děčka zpívali „Narodil se Kristus pán“. Ale já jsem nechtěla chodit. To nebylo nic pro mě, abych zpívala, aby mně někdo něco dal.

Chodilo se na Štědrý večer. Po večeri, děčka už nemohly dočkat, až bude po ní a šlo se na koledu.

A co dárky?

Jaky? Na to nebylo. My jsme ty Vánoce měli iné, ne jak teď. Děčka koledovaly a ženské chodily a zpívaly koledy a vánoční písně. A to se mně taky moc líbilo, ale já jsem nešla.

Jeden strýc, když dojeli, nám dovezli nějaký cukroví a pomeranče a to bylo něco! Ale bylo tolik snihu, to se mi taky moc líbilo. Hodně snihu a ty ženské jak zpívaly.

A co jste mívali na štědrovečerní večeři? Byl kapr?

Kapr? Kde by. Kde bysme ho vzali? To žádnéj neměl. Na to nebylo, ani to nebylo kde vzít. To se upekly koláče, udělala se hluza, to bylo sušený ovoce uvařený a vánočku a to byly VÁNOCE a to stačilo.

A když byl svátek – Narození Páně – tak se nesmělo jít na besedu, nechodilo se slavit, moseli sme sedět doma a byl velký svátek. A bylo to tak správně. My sme byli rádi, že sme všeci spolem. Aj dneska by tak mohlo byt. Ale dneska lidi moc chcou a už to proto nemajou tak pěkný...

...tak my Vám i nám ze srdce přejem, abychom si ty vánoční svátky uměli udělat zas tak pěkný...

Paní Anně Šmerdové hodně zdraví a radosti ze života a totéž i nám všem. Hezké Vánoce.

Alena Gálíková, Lukáš Gajárek

Přechod na DVB-T2

DVB-T2 je nová norma pozemně vysílaného televizního signálu, která nahradí původní normu DVB-T z roku 2000. Vysílání v DVB-T2 spuštěné předloni, vzniklo výhradně proto, že část současného TV pásma bude po roce 2020 využívána k netelevisním službám. Aby se tedy stávající TV programy vešly do zbylého pásma, je nutné použít efektivnější způsob šíření signálů oproti DVB-T, což nabízí právě DVB-T2. Z toho také vyplývá, že se kvalita a počet takto nově šířených programů takřka nezmění, stávající TV programy budou pouze „napěchovány“ do menšího prostoru v pásmu DVB-T2. Proklamace o vyšší kvalitě u DVB-T2 jsou pak jenom částečně pravdivé, v současnosti jsou v DVB-T2 šířeny ve vysokém rozlišení (HD) pouze programy ČT, hlavní komerční stanice již jasně deklarovaly, že signál ve vysokém rozlišení (HD) nebudou v DVB-T2 nabízet. Diváci, kteří přijímají TV signál pozemní cestou a budou ho chtít přijímat i nadále, musí pořídit nové televizory nebo alespoň dokoupit set-top-boxy pro DVB-T2 (přičemž co jeden televizní přijímač, to jeden

set-top-box) a pochopitelně také upravit svůj anténní systém pro příjem z nových frekvencí, které se budou v DVB-T2 používat. To vše za předpokladu, že u nich bude vůbec signál v DVB-T2 dostupný. Naproti tomu u kabelové TV ke změnám docházet nebude, výše uvedené zmenšení pásma se kabelové TV nijak netýká. Proto také účastníci připojení na kabelovou TV mají zásadní výhodu, že se pro ně nic nemění, tj. vystačí si se současnými televizory a nemusí pořizovat nové ani dokupovat set-top-boxy a řešit úpravu anténních systémů. Kabelová TV má a bude mít i v budoucnu dostatek prostoru pro šíření všech programů, včetně těch ve vysokém rozlišení (HD). Současný trend jsou moderní velké televizory s podporou vysokého rozlišení (HD) a kabelová TV tento trend následuje a svým účastníkům signál ve vysokém rozlišení (HD) nabízí.

Výhodou kabelové TV je možnost připojení libovolného počtu televizorů v domácnosti, přičemž měsíční cena za užívání je stále stejná. Není tedy nutné hradit částky za pronájem např. speciálních set-top-boxů, přístupových karet apod., jako je tomu u jiných služeb. Další výhodou je, že všechny programy kabelové TV

je možné nahrávat bez jakéhokoliv omezení a následně přehrát kdykoliv později.

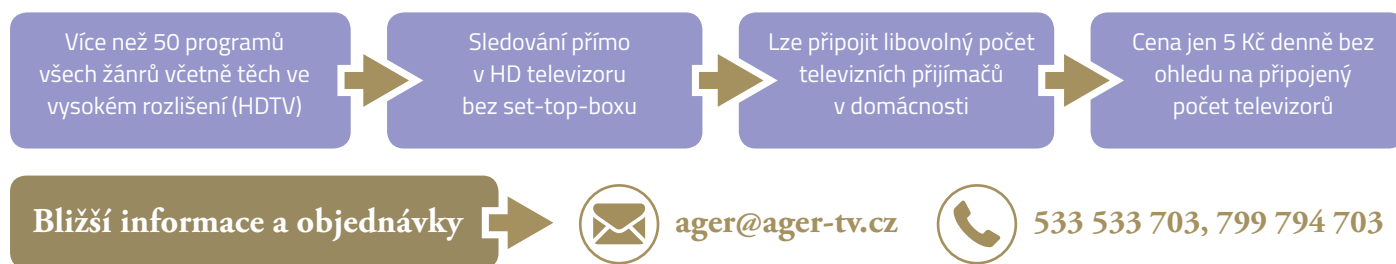
V kabelovém rozvodu je také šířen místní informační program (Infokaná), který v obrázkově-textové podobě, případně doplněné videem, přináší informace o aktuálním dění v obci. Součástí je i poslech hlášení obecního rozhlasu v televizorech. Toto žádná jiná služba nenabízí.

Platba za užívání kabelové TV je především o dodávce signálu s plným technickým servisem, tj. zjednodušeně řečeno - účastník pouze přepíná programy na svém televizoru, všechno ostatní zajišťuje kabelová TV. Což u pozemního vysílání není, tam si naopak vše zajišťuje divák sám a ve své režii. Taktéž programová nabídka kabelové TV je mnohem obsáhlejší, nemluvě o programech ve vysokém rozlišení (HD), jak již bylo uvedeno.

Chtěli bychom všem zákazníkům, ať už stávajícím nebo budoucím, popřát spokojenost v osobním či pracovním životě a pohodu při sledování jejich oblíbených TV programů.

AGER TV Brno

Kabelová televize

DRUHÝ LISTOPADOVÝ VÍKEND SE USKUTEČNILY TRADIČNÍ MARTINSKÉ HODY

Milí čtenáři,
druhý listopadový víkend (tedy ve dnech 9. – 10. listopadu) se v naší obci uskutečnily tradiční Martinské hody. Byl to opravdu nabitý víkend se zajímavým programem. V sobotu nás čekalo stavění máje, poté stárci obešli vesnici, aby každého pozvali na hody, večer pak následovala zábava v kulturním domě.

Neděle byla také docela pestrá, celý program začal v deset hodin ráno průvodem do kostela a slavnostní mší svatou, poté následoval kratší program před hospodou. Odpoledne stárci vyzvedli své „zapomenuté“ kloboučky. Úderem páté hodiny bylo připraveno pro naše nejmenší komáří sólo. Celé hody pak ukončila večerní zábava.

Redakce uhřického zpravodaje oslovila první krojovaný pár letošních hodů, tedy Terezu Pěničkovou („T“) a jejího stárka Pavla Urbana („P“), aby nám prozradili své zážitky a dojmy z příprav a zákulisí hodů, ale také z hodů samotných. Připravili jsme si pro ně několik otázek.

Jak většina z nás mohla vidět v průvodu, tak letos se podařilo dát dohromady partu pěti krojovaných párů, z toho jeden sklepnický. Bylo to jednoduchý úkol se „poskládat“ v takovém počtu?

T: Ze začátku to bylo docela těžké, nikdo moc nechtěl jít. Nakonec jsme se domluvili jako parta a jak říkáš, poskládali jsme se docela v hojném počtu – 4 páry stárkovské a jeden sklepnický.

Jak často jste se scházeli?

P: Scházeli jsme se podle časových možností, většinou v pátek, ale postupně, jak se hody blížily, bylo nutné se scházet také v sobotu. Na zkouškách jsme zpívali, vyráběli krepové růže apod.

Co se Ti nejvíce líbilo na zkouškách?

T: Velmi se mi líbilo to, že jsme byli dobrá parta, líbilo se mi, jak jsme se všichni těšili na zkoušky, a pak na celé hody.

Stárci vždycky připravují pro své stárky májky. Pavle, jak jste se letos zhostili této tradice?

P: Jako vždy jsme jeli už dva týdny před hodama pro májky pro naše stárky. Týden před jsme je pak očistili a oškrábali, přišli nám také pomoci někteří kluci ze Žarošic a Uhřic. Díky nim jsme také mohli v pátek

večer májky postavit před domkem našich stárků.

Co „mája“, podařilo se ji postavit?

P: „Máju“ se podařilo postavit, dovezli jsme ji z místa, které je nedaleko od Milešovských rybníků. Škrabání „máje“ zabralo skoro celý pátek. V sobotu ráno jsme ji pak nazdobili. Zároveň bych chtěl poděkovat všem, kteří v takovém nečase přišli pomoci se stavěním, zvláštní poděkování patří také panu Trbolovi za „výsostné komandování stavění máje“.

Jak pokračoval sobotní den?

P: Po postavení máje a krátké zastávce v hospodě jsme šli pozvat všechny občany na hody. Vyšli jsme kolem poledne a skončili jsme asi o půl sedmé večer.

Slyšeli jsme, že nedělní komáří sólo je náročné na fyziku, je to pravda?

T: Upřímně jsem si myslela, že to bude náročnější, ale zvládli jsme to! S dětmi jsme stihli zatancovat „jede jede mašinka, kuřátko, Elišku, chodí medvěd a otec Abrahám.“ Na dětech bylo vidět, že z toho mají také radost.

Jak hodnotíte letošní hody celkově?

P: Letošní hody pro mě byly úžasné, prožili jsme je se super partou. Myslím, že kdybychom všichni měli jít zase, tak jdeme. Děkujeme také organizátorům a také našim rodičům.

T: I já jsem si hody užila, navíc to byly moje první, tak je hodnotím velmi kladně.

Za redakci uhřického zpravodaje děkujeme za vaše odpovědi, přejeme hodně nadšení a chuti do tradic a folkloru a doufáme, že příští rok se opět podaří hody zrealizovat v podobném duchu.

Alena Gáličková, Lukáš Gajárek

JEŠTĚ VÁM TEČE VODA Z VODOVODU?

Doufám, že ano a vězte, že to není úplně běžná věc. Asi hodně z vás ví, jak moc je právě náš zdroj pitné vody ohrožen a kolik úsilí mnoha lidí stojí jeho ochrana před zničením těžbou šterkopísků v jeho blízkosti. Otočíte-li doma kohoutkem, voda teče. Ale víte odkud? Kde se nachází zdroje pitné vody pro občany okresu Hodonín?

Nejstarším zdrojem je nádrž povrchové vody Koryčany. U ní je vybudovaná úprava vody s kapacitou 50 litrů/sec. Dalším zdrojem, a to podzemní vody, je prameniště v obci Moravská Nová Ves, kde máme úpravnu vody s kapacitou 100 litrů/sec.

Naším největším zdrojem jsou prameniště podzemní vody na území Moravského Písku a Bzence. U nich je vybudována úprava vody s kapacitou 400 litrů/sec. Z těchto tří úpravny vody se cestou mnoha vodojemů, přes vodovodní síť v délce 1 130 km a přes více než 40

000 přípojek dostává pitná voda až k vám – 150 000 občanům. Právě toto prameniště v Moravském Písku je ohroženo záměrem těžby šterkopísků jedné soukromé firmy. Pokud dojde ke znehodnocení nebo znečištění tohoto zdroje, je úplně jasné, že ani voda z Koryčan a Moravské Nové Vsi nám nebude stačit!

Velmi si vážím všech, kteří jste se zapojili do akcí na ochranu naší vody. Vždyť šterku se skutečně nenapijeme! Děkuji moc za aktivity starostů a spolku Za vodu pro lidi. Připomínám, že stále lze podepsat petici za ústavní ochranu vody online na: <http://vodonadzlatu.kdu.cz/>.

Vážení spoluobčané, všem vám ze srdce přeji krásné prožití svátků vánočních, hodně zdraví a dostatek vody celý příští rok!

*Ing. Bc. Anna Hubáčková
senátorka za Hodonínsko*

VLASTIVĚDNÁ EXKURZE DO PRAHY

V říjnu jsme se s žáky 3. a 4. ročníku vydali na poznávací vlastivědnou exkurzi do našeho hlavního města Prahy. Po téměř tříhodinové cestě autobusem a vlakem jsme konečně dorazili do Prahy. Ubytování nám poskytl Klub Klamovka - Dům dětí a mládeže hlavního města Prahy na Smíchově, kde jsme byli ubytováni v rokokové vile. Už velkým zážitkem se stalo cestování po Praze, a to tramvajemi a zejména metrem. Já sama jsem v Praze žila sedm let, tak to pro mě nebylo tak složité a náročné, navíc pan ředitel si stáhl do mobilu aplikaci, která nám ukazovala, jakým způsobem se nejpohodlněji dostat na námi zvolená místa.

Společně jsme se ubytovali, vybalili všechny věci a děti dojedly svačinky, které jim s láskou připravily maminky. Ještě tentýž den jsme se vydali do víru velkoměsta.

Jako první jsme zavítali na Pražský hrad, navštívili Katedrálu svatého Víta, Chrám svatého Mikuláše a vyrazili na Karlův most. Bohužel jsme nedošli ani do jeho poloviny, neboť nám nepřálo počasí a začalo pršet. Tímto náš první den poznávání skončil. Vrátili jsme se do Domu dětí a mládeže, dětem jsme připravili večeři, a poté jsme se věnovali různým společenským hrám. V přízemí Domu dětí a mládeže právě probíhal kroužek hry na africké bubny, tak jsme to měli i se zajímavou a netradiční kulturní vložkou.

Druhý den se počasí umoudřilo, a proto jsme se znovu vydali na Karlův most, který jsme tentokrát prošli celý. Zajímavým místem se stala Pražská brána a také Zlatá ulička. Další naše cesta vedla na Václavské náměstí, kde se děti vyfotily u sochy svatého Václava na koni. Od pana ředitele se přiučily něco o jeho historii.

Poté následoval pro děti další velký zážitek tohoto dne, a to oběd v McDonald's, kde si dopřály jejich nejoblíbenější dobroty. Po obědě jsme se metrem z Václavského náměstí vydali na Prosek.

Pro děti nastal jejich nejlepší okamžik dne - bobová dráha. Tady si to pořádně užily. Ve dvojicích na bobu sjížděly vcelku dlouhou dráhu. Jakmile dojezdily,

měly možnost „zařadit si“ na trampolíně a lezecké stěně na místním hřišti.

Z Proseku jsme se tramvajemi vydali na Petřínskou rozhlednu. Jelikož lanová dráha nebyla v provozu, cestu k ní, která vedla do pořádného kopečka, jsme museli vyšlapat pěšky. Odměnou nám byl krásný výhled na stověžatou Prahu. Kousek od rozhledny se nachází zrcadlová síň, kterou jsme také navštívili a moc se nasmáli.

Pomaloučku se začalo stmívat, a tak naše cesta směřovala zpět do Klubu Klamovka. Den plný zážitků jsme zakončili sladkou večeří - krupičkou s kakaem a másličkem.

A nastal třetí a poslední den našeho pobytu v Praze, den návratu domů. Ihned po snídani se začalo s balením věcí a uklízením pokojů. Vydali jsme se k poslednímu hlavnímu cíli naší výpravy, na Bertramku. Zde jsme společně uctili památku Mistra Karla Gotta zapálením svíčky u jeho vily.

Poté jsme nastoupili do tramvaje, která nás odvezla na nádraží Florenc. Odtud nás čekala pohodlná cesta dvojpatrovým autobusem až do Brna. V Brně jsme nastoupili na linkový autobus, který nás odvezl na Silničnou, kde už na naše děti čekali jejich rodiče.

Celou exkurzi jsme neustále dokumentovali, fotky z každého dne mohli rodiče shlédnout na společné skupině na Facebooku.

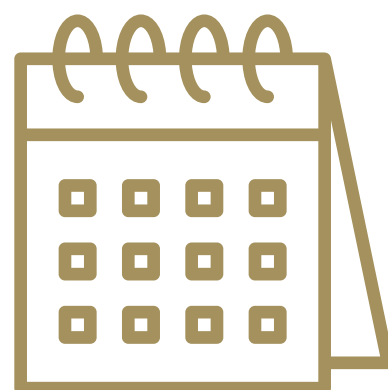
Děti z Prahy odjízďely plné zážitků, a dnes, když je ve škole potkám, se mě ptají, kdy zase pojedeme do Prahy.

*Pavla Syslová
učitelka ZŠ a MŠ Uhřetice*

KALENDÁŘ AKCÍ ANEB CO NÁS V UHŘICÍCH ČEKÁ A NEMINE

- Neděle 29. 12. 2019 Žehnání vín
- Sobota 4. 1. 2020 Tříkrálová sbírka
- Neděle 19. 1. 2020 Dětský karneval
- Leden 2020 Vítání občanů
- Sobota 1. 2. 2020 Ples květů
- Sobota 22. 2. 2020 Ostatky

SK UHŘICE A PODZIM 2019 VE STRUČNOSTI

Zdravím všechny fanoušky SK a přináším několik postřehů z podzimního programu našeho klubu. Sportovní dění je zmíněno v jednotlivých článkách trenérů všech našich družstev, a proto se zaměřím především na ostatní akce, které jsme pořádali nebo spolupřáteli.

V sobotu 28. září jsme společně s obcí a SDH organizovali v našem sportovním areálu akci s názvem Svatováclavské guláše, kde proběhla amatérská soutěž ve vaření gulášů, a dále také nesoutěžní ochutnávka pív. V souladu s touto akcí zároveň bylo provedeno slavnostní vyhodnocení cykloakce Ždánickým lesem a Politavím. Vše, podle našeho názoru, dopadlo na výbornou, a tak lze tuto akci hodnotit především pozitivně a věříme, že si i uhřický občan přišel na „svě“.

Dne 5. října jsme uspořádali podzimní sběr kovošrotu, který tentokrát provázelo převážně deštivé počasí, ale i tak jsme předem avizovanou trasu absolvovali a veškerý kovový odpad odebrali.

V sobotu 19. října jsme zajistili na hřišti v Lednici kompletní zázemí pro Oblastní žebříček v závodech orientačního běhu na klasické trati, který uspořádal ABM – KOB ALFA Brno. Šlo zejména o poskytnutí venkovních prostor, kabin, energií a občerstvení v našem areálu. Akce byla příjemným zpestřením fotbalové sezony a věříme, že jsme organizátorům této sportovní události v naší obci byli dobrým partnerem.

V termínu 9. a 10. listopadu jsme ve spolupráci s obcí Uhřice uspořádali tradiční Martinské hody, na kterých nás doprovázela DH Zlatanka z Kobylnic. Akce se docela vydařila, a tak snad můžeme mít opět po

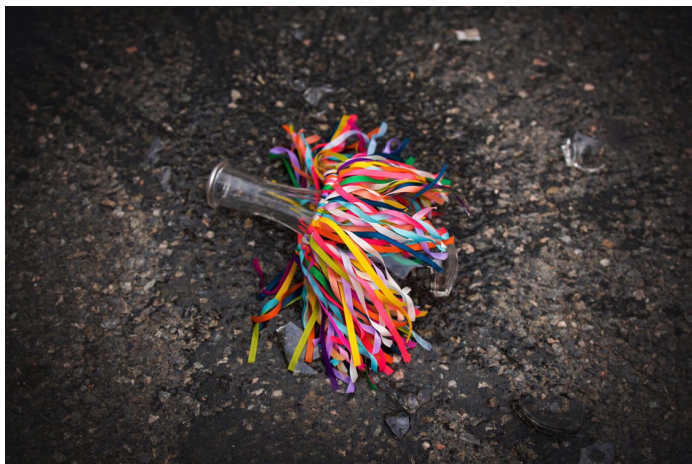
dvou letech dobrý pocit také z činnosti, kterou se snažíme podporovat nejen sportovní tradice v naší obci. Následně jsme 23. listopadu uspořádali Kateřinskou zábavu za účasti DH Taburčanka z Dambořic, kterou jsme naše podzimní aktivity ukončili.

Závěrem mi dovoluji, abych vás již nyní pozval na náš XXIX. PLES KVĚTŮ, který uspořádáme 1. února 2020 v KD za účasti DH Sokolka ze Šakvic. Opět vám nabídneme plesovou kuchyni a především pak (pevně věříme) bohatou tombolu.

Takže se na vás těšíme i v roce 2020, a to při všech sportovních, kulturních i ostatních akcích.

Nejen sportu zdar!

*Josef Mokřý
Předseda SK*

Sportovní klub Uhřice přeje všem svým příznivcům, fanouškům, hráčům a trenérům a také všem spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce především pevné zdraví a mnoho štěstí a spokojenosti v kruhu svých blízkých a přátel.

Josef Mokřý – předseda SK

SK UHŘICE - DRUŽSTVO MUŽŮ

Zdravím příznivce kopané,

podzimní část sezony v krajské I. B třídě mužů nám utekla jako voda, a proto mi dovozte krátkou rekapitulaci.

V létě jsme se hráli dvě kola Krajského poháru, kdy jsme nejdříve vyřadili mužstvo Koberic, ale poté jsme již nestačili na soupeře z Újezdu u Brna. Bylo to takové ořukávání, neboť Újezd byl zároveň přerazen do naší skupiny I. B třídy místo celku z Koberic. Dalším nováčkem v soutěži byl sestupující Kyjov a postupující vítěz okresního přeboru, mužstvo Žďanic.

Žďánice nám přikl los zrovna v úvodním kole ročníku, když jsme na domácím hřišti nezaváhali a zvítězili 3:1. Dále nás čekala utkání se soupeři z kategorie náročnějších a podle toho také vypadal náš bodový přírůstek. Ve druhé polovině podzimu jsme konečně nějaké body začali sbírat a výsledkem je 10. místo se ziskem 14 bodů při skóre 28:32.

V průběhu podzimní části nás trápil především velký počet obdržných branek, což jsme se pokusili vyřešit angažováním Tomáše Sedmidubského z klubu SK Líšeň. Josef Mokřý je dlouhodobě zraněný, Kuba Hovězák má pracovní povinnosti někdy i víkendově, a proto se pokusíme prodloužit naši dohodu s Líšní i pro jarní část aktuální sezony. V průběhu podzimu s námi zkusil několik utkání i nadějný dorostenec Pavel

Urban a po vzájemné dohodě dohrál podzim v dorostu mužstva Dambořic.

Zimní přípravu začneme v půlce ledna, jak v hale, tak v lese a uvidíme, kdo co snese. Koncem února absolvujeme kondiční soustředění na Vysočině a program přátelských utkání v zimním období je níže (vše UT3G Dambořice).

*Tomáš Valihřach
trenér mužů*

PROGRAM PŘÁTELSKÝCH ZÁPASŮ

16. 2. 2020	14:00	Uhřetice - Křepice
22. 2. 2020	14:00	Uhřetice - Velké Pavlovice
8. 3. 2020	14:00	Uhřetice - Slavkov u Brna
14. 3. 2020	16:00	Uhřetice - Nikolčice
21. - 22. 3. 2020		Začátek jarní části

MLADŠÍ PŘÍPRAVKA ZAHÁJILA SVŮJ JIŽ 4. ROČNÍK

Ačkoliv se to možná nezdá, tak mladší příprava SK UHŘETICE vstoupila v září tohoto roku do své již 4. soutěžní sezony. Dvojici trenérů Josef Mokřý a Lukáš Poláček zatím nikdo neodvolal ani nevystřídal, takže se i nadále snaží u nejmenších dětí v Uhřetích „pěstovat“ vztah k našemu tradičnímu a oblíbenému sportu – fotbalu. Neustále se snažíme dětem vysvětlovat vztah ke kolektivu... zodpovědnost, sounáležitost a důležitost každého z nich v rámci celého družstva. Ačkoliv je to téměř nad naše síly, tak nás to asi stále baví a snažíme se dělat „tuto práci“ jak nejlépe je to možné. V počátku, když jsme družstvo mladší přípravy zakládali, jsme vůbec nevěděli, jak dlouhé trvání by mohlo mít. Asi to bylo zejména proto, že jsme chtěli, aby naši kluci mohli stejně tak jako my zkusit fotbal a začít s tímto krásným sportem, nechtěli jsme, aby byli v tomto směru jiní... A i když už třeba

nejsou někteří ve věku mladší přípravy, tak zatím s fotbalem pokračují... A to je asi ten základní a nejdůležitější smysl našeho snažení z pozice trenérů. Nyní však konec filozofování a teď několik postřehů z podzimní části aktuální sezony.

Celou podzimní část jsme odehráli v celkovém počtu 15 hráčů (Poláček Viktor, Moravčík Matyáš, Kovanda Jakub, Vodička Jan, Bednařík Vojtěch, Dvorský Štěpán, Bělohoubek Jakub, Trčková Veronika, Buchlovský Petr, Čelko Ondřej, Čelková Nicol, Radíkovský Jakub a Huščava Jakub), což je na náš systém 4 + 1 naprosto dostačující a nikterak nás neovlivňují zdravotní indispozice či jiné absence našich hráčů. Pro tento soutěžní ročník máme sice „mladší a menší“ kádr, ale nám to nijak výrazně nevádí, jdeme do každého utkání s tím, že si všichni zahrají a uvidíme, jaký bude výsledek. Ačkoliv

s ohledem na soupeře je to třeba někdy korigovat.

V podzimní části jsme uhráli pouze dvě remízy, vždy s družstvem z Hovorán, jinak jsme prohráli. Hrajeme 4 kolovým systémem, takže s každým týmem se utkáme dvakrát na podzim a dvakrát na jaře. Umístění v tabulce vůbec neřešíme, chceme si hlavně celkový počet 28 zápasů užít a věříme, že nám něco dá a někdy nás posune, zejména starší kluky a holky.

V zimním období budeme trénovat jedenkrát týdně v tělocvičně ZŠ Žarošice a absolvujeme 3-4 halové turnaje. O těchto akcích vás ale budeme určitě informovat.

*Josef Mokřý
trenér mladší přípravy*

STARŠÍ ŽÁCI V POLOVINĚ SEZONY 2019/2020

Družstvo starších žáků ve svém prvním ročníku Okresního přeboru Hodonín začalo svá mistrovská utkání 01. 09. 2019 ve Starém Poddvorově. V pozici úplných nováčků této vyšší věkové kategorie nebyl vstup do soutěže zrovna nejlepší. Věkový a výškový rozdíl byl značný nejen u tohoto soupeře. To nás však naštěstí nikterak neodradilo od dalších bojů, ačkoliv jsme ve většině zápasů nastupovali pouze v 9 hráčích (což je v systému 7 + 1 pouze jeden hráč na střídání). To vše, mohlo by se zdát, ovlivní vývoj hry v následujících

utkáních a další průběh podzimní sezony. Přesto všechno jsme se dokázali zvednout, a to i na úkor těchto negativních vlivů jsme po polovině aktuálního soutěžního ročníku uhráli zcela zasloužených 10 bodů. Porazili jsme Milotice, Kostelec a Násedlovice a remizovali jsme v derby s Dambořicemi. Porážky jsme pak obdrželi od soupeřů ze Starého Poddvorova, společného družstva Hovorán a Čejče, Žarošic a Čejkovic. Na základě tohoto můžeme konstatovat, že se naši hráči a hráčky každý zápas zlepšovali,

což bylo vidět i ve hře... Nahrávky, technika hry i fyzická zdatnost byly najednou lepší a lepší. Proto nám také po podzimu patří velmi sympatické 5. místo z devíti účastníků naší skupiny, což je krásný střed tabulky!

Nyní nás čeká zimní příprava ve sportovní hale ZŠ Žarošice, kde se budeme chtít dokonale připravit na jarní část sezony s cílem minimálně udržet stávající postavení v tabulce, úroveň hry a zdravého soutěžního ducha při sportovních zápoleních našich kluků a holek.

Za celý podzim bychom tak chtěli poděkovat a povzbudit do jarní části všechny naše hráčky a hráče. Konkrétně se jedná o tyto naše mladé bojovníky: Adéla Mokrá, Karolína Malíková, Filip Luskač, Jindřich Gálíček, Ondřej Mokrá, Ondřej Vrána, Marek Trčka, Adam Hrubý, Václav Matouš a Mikuláš Mokrá.

Závěrem doufáme, že sezonu 2019/2020 dohrajeme v klidu a bez zranění. Co bude následovat po skončení této sezony, je ve „hvězdách“, ale věříme, že i když věková hranice již dále nedovolí hrát některým hráčům, tak se znovu přihlásíme a budeme se za „kulatým nesmyslem“ honit dál.

*Jan Trčka a Karel Kučera
trenéři starších žáků*

HODOVÁNÍ UHŘIČÁNKU

Během hodové neděle děti z Uhřičáнку obohatily program komářského sóla. Mladší děti předvedly mazurku a vrťenou a starší děti zatancovaly hluckou a slovenskou. Jejich tanec doprovázela dechová hudba Zlatánka.

*Za DFS Uhřičánek
Michaela Pěňčíková*

V PŘIBYSLAVI BYLY PŘEDÁNY TITULY ZASLOUŽILÝ HASIČ

Osm a čtyřicet dobrovolných hasičů přijelo koncem prvního listopadového týdne do Přibyslavi, aby v obřadní síni zámku Zachariáše z Hradce převzali nejvyšší spolkové vyznamenání.

Titul Zasloužilý hasič se uděluje dvakrát ročně, vždy na jaře a na podzim, každý rok jej převezme necelá stovka členů Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska, jehož řady spojují téměř 370 000 lidí. Jedná se o výběrové vyznamenání, které se uděluje jen členům – hasičům, kteří svou celoživotní prací přispěli k rozvoji dobrovolného hasičstva. Uděluje se zpravidla po 5 letech od udělení medaile Za mimořádné zásluhy při dodržení délky 35 let členství a dovršení 60 let věku. Titul uděluje výkonný výbor SH ČMS. Předání titulu probíhá v Centru hasičského hnutí v Přibyslavi, při předání titulu je člen zapsán do Pamětní knihy Zasloužilých hasičů. Nositel titulu obdrží medaili, diplom a klopový odznak.

Všechny do Přibyslavi doprovodili členové domovských sborů, starostové příslušných okresních sdružení hasičů, manželky a potomci. Vyznamenaným a jejich rodinám zazpívala mezzosopranistka Michaela Štefáčková.

Vyznamenaní minutou ticha uctili památku nositele shodného titulu - PhDr. Josefa Juráně. Tento dobrovolný hasič byl nejdéle sloužícím členem výboru Matice

svatohostýnské a po roce 1989 se zasloužil o obnovu svatofloriánských poutí na nejvýše položené mariánské poutní místo na Moravě - k bazilice minor Nanebevzetí Panny Marie na Svatém Hostýně.

Josef Jurán zemřel ve věku 80 let a shodou okolností v den předávání titulů v Přibyslavi byl pohřben v rodné valašské obci Ratiboř.

Mezi oceněnými byl i František Luskač - člen Sboru dobrovolných hasičů v Uhřetěbích.

František Luskač již jako žák základní školy působil v žákovském družstvu hasičů Uhřetěb. V roce 1971, po návratu z vojenské základní služby, byl přijat do řad hasičů jako řádný člen. Ihned po přijetí se ujal funkce velitele. V této době disponovala jednotka vozidlem Aero 15. Vozidlo dosluhovalo, proto usiloval o nové. Po jednáních bylo zakoupeno opět starší vozidlo Robur. Toto, spolu s ostatními vlastními silami a prostředky upravil pro požární účely. Spolehlivě sloužilo až do roku 1988.

Vždy podporoval a podporuje něco nového a perspektivního. V roce 1986 po předchozích přípravách započala stavba nové požární zbrojnice tehdy ještě v „Akci Z“. Zde jako velitel a člen výboru převzal funkci koordinátora stavby a zajišťoval veškeré brigády a práce ve spolupráci s předsedou MNV. Celá výstavba požární zbrojnice byla v „Akci Z“ a spotřebovala spoustu brigádnických hodin. Slavnostní otevření bylo 13.12.1988, tedy necelé dva roky

stavby. Jako prémie za velmi rychlý průběh stavby získalo SDH úplně novou Avii A31. Samozřejmě že i při této stavbě probíhal výcvik mužstva a příprava na soutěže. Přitom vždy měla přednost hra Plamen. V té době trénoval a vozil mladé hasiče.

Již při nástupu do sboru samozřejmě pracoval na přípravách různých kulturních a společenských akcí, které se pořádají v rámci hasičů a také obce. Z jeho popudu vznikla dnes již tradiční Benátská noc. Tuto pořádáme od roku 1974 dodnes.

Při této práci je rozmanitost úkolů tak velká, že je to na dlouhé psaní, proto jen ve zkratce. Údržba techniky, údržba a správcování požární zbrojnice, výcvik mužstva a žáků, spolupořádání dětských dnů. V neposlední řadě jednání s dodavateli při rekonstrukci požární zbrojnice dotované z JMK - oprava osvětlení, vytápění, výměna a rozšíření výjezdových vrat.

Po vzniku zásahové jednotky obce fungoval jako strojník až do roku 2018. V současné době vykonává funkci náměstka starosty SDH. Velké úsilí věnoval například nákupu a pořízení nových vozidel - CAS32 Tatra 815 v roce 2011 a Iveco DA L1Z v roce 2014 a následnému vybavení těchto vozidel a začlenění jednotky do systému ochrany obyvatelstva.

Lukáš Tesařík

ZASLOUŽILÝ HASIČ OČIMA ČLENA VÝKONNÉHO VÝBORU OSH HODONÍN

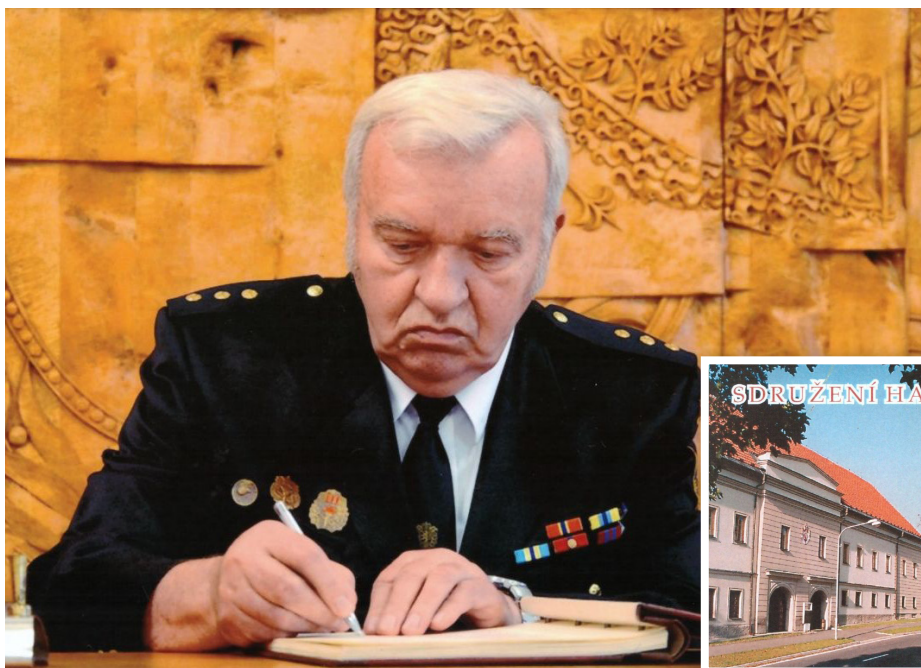
Dne 8. listopadu letošního roku proběhlo v Centru hasičského hnutí Příbyslav celostátní udělování ocenění „Zasloužilý hasič“. Titul „Zasloužilý hasič“ nejvyšší ocenění, které může dobrovolný hasič za svou činnost dostat. Udělení ocenění se zúčastnili čelní představitelé Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska – náměstek starosty ústředí v Praze pan Janeba, starostka krajského sdružení paní Jandová, člen Výkonného výboru OSH Hodonín pan Trbola a další představitelé krajů, okresů a obcí.

Toto vzácné vyznamenání bylo uděleno také členu Sboru dobrovolných hasičů Uhřetice panu Františku Luskačovi. František Luskač vstoupil do sboru v roce 1971. Stal se velitelem zásahové jednotky, také strojníkem zásahové jednotky, kterým byl až do nedávna. Byl vůdčím koordinátorem při výstavbě zbrojnice – ta byla hotova za dva roky. Měl nemalý podíl na pořízení Tatry 815 a Iveca. Zúčastňoval se spousty zásahů jednotky. Své bravurné ovládání Tatry dokázal při zdolávání lesního požáru nedaleko Bzence.

Zapojuje se také dodnes na údržbě vozidel našeho sboru. Podílí se na kulturních akcích – Benátská noc, hody, cyklostezka a jiné. Pořizuje fotodokumentaci sboru a je otcem myšlenky vydávat fotoknihy. Dlouhá léta je členem výboru a v současné době vykonává funkci náměstka starosty sboru. Je nositelem „Řádu Svatého Floriána“.

Závěrem mě dovoluje panu Františkovi Luskačovi poděkovat za dlouhá léta práce ve sboru, popřát pevné zdraví a pohodu. Dík patří především manželce a celé jeho hasičské rodině. Dlouhá léta ať ještě otvíráme a zavíráme vrata klukům při výjezdech zásahové jednotky!

Milán Trbola
člen Výkonného výbor OSH Hodonín

Sbor dobrovolných hasičů Uhřetice přeje všem svým členům a také všem spoluobčanům příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce především pevné zdraví a mnoho spokojenosti

VÝBOR SDH UHŘETICE

ROZHOVOR S PANEM FRANTIŠKEM LUSKAČEM

V návaznosti na předchozí články oslovila redakce uhřického zpravodaje pana Františka Luskače, který byl oceněn vyznamenáním Zasloužilý hasič. Také my mu chceme jménem celé redakce poblahopřát k tomuto ocenění a také poděkovat za to, co pro SDH Uhřice dělá a v minulosti udělal.

Co pro Vás znamená slovo „HASIČI“?

Slovo „hasiči“ znamená a představuje hodně: odhodlání věnovat spoustu času a úsilí právě této organizaci, která je předřazena před ostatní osobní činnost, mnohdy na úkor rodiny. Je to práce s dětmi – hra Plamen, pak s kolektivem hasičů (soutěže, požáry), také práce s technikou a také se staráme o požární zbrojnicí. Při této činnosti jsem nepočítal čas a nehlédl na hodiny.

Je to odhodlání jít k zásahu, kdy nevíte, jak dlouho bude trvat a co vás čeká a jako velitel máte starost, aby se někomu něco nestalo.

Jsou to radosti při vyhraných soutěžích, nebo zklamání při neúspěchu.

Jsou to kulturní akce v obci jako například Benátská noc, Martinské hody, Kateřinská zábava, pomoc při dětských dnech, akce Uklidíme Česko atd. a dříve také nějaké diskotéky. Toto všechno a ještě mnoho více k tomu slovu patří!

Jak se Vám líbil slavnostní večer, kdy došlo k předávání ocenění?

Byl to celodenní slavnostní program na zámku Příbyslav. Prezence všech účastníků proběhla v hotelu Příbyslav, poté následoval

oběd, po obědě jsme si na zámku mohli prohlédnout hasičské muzeum. Opravdu je na co se dívat. Odpoledne pak byla předána vyznamenání. Mimo jiné vystoupila členka pražského filharmonického sboru Michaela Štefáková a zapěla písně George Gershwin. Každý vyznamenaný byl vyzván, aby předstoupil ke slavnostnímu podpisu do pamětní knihy Zasloužilých hasičů. Před tímto podpisem byl přečten příběh jeho hasičského života. Následovalo předání vyznamenání a gratulace zástupců ústředí, kraje, okresu a domácích. V 16:15 již na hotelu byla přednesena zdravice představitelů SH ČMS a po ní následovala slavnostní večeře s promítáním videozáznamu z předávání. Bylo to krásné kulturní odpoledne a je na co vzpomínat.

Jaká byla Vaše reakce, když jste se dozvěděl, že budete oceněn?

Nebylo to překvapení, jak myslíš, ale již při oslavách 120 let a předávání vyznamenání ostatním členům, oznámil starosta OSH Hodonín pan Kuchař, že toto výběrové vyznamenání mi bude předáno při nejbližším termínu, tj. v listopadu, na zámku v Příbyslavi. Ale já to беру s pokorou. Beru to tak, že je to ocenění pro celou naši organizaci, protože sám bych to neměl pro koho dělat a v kolektivu je síla.

Jaký byl Váš „nejlepší“ zážitek v rámci hasičů? Na co rád vzpomínáte?

Jaký byl zážitek? Zážitků a historek je bezpočet. Jeden takový, i když situace byla vážná, nakonec jsme se zasmáli.

Při jednom z největších požárů, u kterého jsme zasahovali, hořela velká výrobní hala v rekonstrukci. Přijeli jsme jako první. Tenkrát nebyly v každé vesnici cisterny, ale každý měl čerpadlo PPS 12. Rychle jsme využili místní požární nádrž, uvedli do provozu PPS 12, hadice B, rozdělovač a 2 C proudy. Úspěšně jsme hasili, vynášeli stroje a také již velmi nahřáté bomby svářecí soupravy. Vše v pořádku. A najednou tlak vody slábl až přestal úplně. Motor čerpadla pracoval normálně, vody dostatek a tlak nic. Nastal smutek, že čerpadlo je vadné. Ovšem při demontáži a úklidu stroje byla příčina objevena. Při rychlém nasazování sacího vedení byl špatně namontován sací koš, ten chvěním po čase spadl do nádrže a čerpadlo nasálo z nádrže pěkně velkého karase a k tomu igelitový sáček. To nás zastavilo. Čerpadlo bylo v pořádku. I toto se může stát.

Lukáš Gajárek

VÁNOČNÍ VÝSTAVA

K adventu patří ozdobený adventní věnec se svíčkami a abychom si jej mohli vyrobit, potřebujeme spoustu vánočních ozdůbek a drobností. Prodejní vánoční výstava se konala 27.11.2019 v budově hasičské zbrojnice v podvečerních hodinách a účast byla velmi pěkná.

Floristka Eva Kořínková se nám postarala o to, abychom měli z čeho vybírat. Eva nabízela k prodeji různé vánoční dekorace všech možných barev a každý si mohl nakoupit pro vlastní tvoření a výzdobu. K době předvánoční také patří pečení

perníčků a ty bez medu neupečeme. Mladý včelař Lukáš Gajárek na výstavě nabízel med, ale také včelí produkty a svíčky. Děkujeme Evě i Lukášovi, že byli

ochotni připravit výstavu a zpříjemnit předvánoční čas.

Jana Chmelařová

PODĚKOVÁNÍ OD STAROSTY OBCE

Vážení spoluobčané,
rád bych využil adventního času k poděkování všem, kteří se nezištně a obětavě věnují uhřickým dětem a mládeži. Možná se to vždy nezdá, ale jsem si vědom toho, jak moc to pro obec a společnost vůbec znamená. Děti jsou naše budoucnost a práce těch, kteří se jim věnují, je neocenitelná.

Dovolte tedy, abych dnes poděkoval všem, kteří jsou ochotni věnovat svůj čas, energii, elán a nadšení našim dětem. Dělají to víceméně zadarmo a ve svém volném čase. A díky tomu naše děti tančí a zpívají, hrají

divadlo, běhají za balónem, nebo se učí první pomoci a běhají s hasičskou hadicí. Krom spousty jiného, samozřejmě. A vím, že do života jim to dá víc, než některou z těchto konkrétních dovedností. Naučí se soudržnosti, pomoci jeden druhému, spolupráci, toleranci.

Mnoho uhřických občanů je ochotno pro obec nezištně pracovat a pomoci, když je potřeba. Všem jim z celého srdce děkuji. Ale jistě se žádný z nich neurazí, když tímto malinko pozdvihnu ty, kteří pracují pro děti.

Vážení “vedoucí”, děkuji vám a vašim tolerantním protějškům a klobouk dolů před vámi a vaši prací pro naši budoucnost.

*Petr Tihelka
starosta*

JAKÁ BYLA VČELAŘSKÁ SEZÓNA V ROCE 2019

V letošním roce 2019 se příroda předvedla ve své nestabilitě jarního počasí, kde se jaro střídalo s létem a následovalo mrazivé období. V jednom dni všechno kvetlo a v dalším dni mrzlo. V takovém jarním počasí se včelstvu nechce do rozvoje a zaostává za přírodou. Včely, které mají přežít zimu a vychovat novou generaci, hynuly a nová generace se vyvíjela jen pomalu. Včelstvo nemělo ani snahu stavět nové dílo na mezistěnkách pro vývoj mladých včel a ukládání medu. Včelstva slábla, což se projevilo i na opylování ovocných stromů a následným slabým přínosem nektaru, což se projevilo i na množství medu, které bylo podle loňského roku poloviční. Včelstva měla i větší sklon k rojivosti, což vedlo k dalšímu poklesu medu ve včelstvu. Vytácel se med z řepky a následoval akát. Začaly kvést lípy, ale z nedostatku vláhy a vyšších teplot měly květy málo nektaru a včelstva většinou všechn med spotřebovala, a tak lipový med byl jen v malém množství nebo nebyl vůbec. Tímto okamžikem skončila včelařská sezóna, co se týká medu, protože v našem okolí již žádné výraznější plodiny nebyly. Letos se již v půlce července začínalo krmit cukrem, což je o měsíc dříve, protože včelstva začínala být bez zásob medu a potřebovala potravu pro

vývoj zimní generace včel. Co se týká ostatní práce včelařů, tak bylo potřeba vytavit starý vosk a ošetřit včely před roztoči a různými nemocemi.

V neděli 23.6.2019 proběhlo ve včelařském domě v Násedlovicích Medové odpoledne. Návštěvníci mohli vidět ukázkou dětí ze včelařského kroužku při výrobě rámečku a natavování mezistěn. Bylo vystaveno na ukázkou včelařské zařízení a vybavení na

vytáčení medu, vytavování vosku, pastovací zařízení na med a spousta dalších pomůcek pro práci včelaře. Byla zde ochutnávka medovin, medového pečiva a medu. Probíhalo odvíčkování medných plástů s následným vytáčením medu. Byla odhalena socha svatého Ambrože, patrona včelařů.

Opět jsme požádali o dotaci z Jihomoravského kraje na výsadbu stromů ve výši 30 000,- Kč. Výsadba se uskutečnila v podzimních měsících. Každá obec (Žarošice, Uhřice a Násedlovice) tak obdržela stromky a keře v hodnotě 10 000,- Kč na výsadbu od včelařského svazu Žarošice.

Okresní výbor Českého svazu včelařů Hodonín pořádá ve dnech 28. a 29. září zájezd včelařů do včelařské školy v Banské Bystrici a výzkumného včelařského střediska v Liptovském Hrádku.

Český Svaz Včelařů Žarošice má 25 členů. Bylo zazimováno 285 včelstev.

*Za ČSV Žarošice
jednatel Miroslav Brychta*

VÁNOČNÍ BENEFIČNÍ KONCERT

LUDĚK MINKA

TALENT ČESKO SLOVENSKO MÁ semifinalista
ČESKO SLOVENSKO MÁ TALENT

Kostel sv. Martina Dambořice

29. 12. 2019

začátek 16.00 hod.

*Dobrovolné vstupné bude použito
na pořízení nových varhan.
Děkujeme moc všem.*

Vstupné dobrovolné.

www.ludekminka.cz

K DOHODĚ O PŘÍMĚŘÍ PO BITVĚ U SLAVKOVA DOŠLO U SPÁLENÉHO MLÝNA 4. PROSINCE 1805

Milí čtenáři,
letos v prosinci uplynulo 214 let od bitvy u Slavkova a následného ujednání příměří u Spáleného mlýna. Bitva u Slavkova (v zahraničí známá jako bitva u Austerlitz) byla

jedním z hlavních střetnutí napoleonských válek.

Jednalo se o konflikt, ve kterém se utkala vojska Francouzského císařství (velitel

Napoleon I.), Ruského impéria (velitelé Alexandr I. a M. I. Kutuzov), Svaté říše římské (František I.). Na rakouské a ruské straně padlo asi 15 000 vojáků. Šlo o konflikt evropských rozměrů, který defacto zničil Svatou říši římskou a vedl k založení Rýnského spolku.

Jedna z pověstí z této doby je také zaznamenána v obecní kronice: pobočník ruského cara Alexandra I., hrabě Ferdinand Tiesenhausen, utrpěl v bitvě u Slavkova těžká zranění. V pondělí 2. prosince 1805 došel večer pěšky v doprovodu lékaře a sluhy na Silničnou. Hrabě se dostal k prvnímu domu, tam bydlel Vincenc Malík. Ten se ho ujal. Po něm dorazili ke stavení naproti, v tom čase hospody U zlatého hroznu, Francouzi. Malík pozval velitele francouzského oddílu do svého obydlí. „Rukama a nohama“ mu naznačil, o co běží. Důstojník Napoleonovy armády projevil těžce raněnému nepříteli politování, a před dům nechal postavit stráž. Ta dostala rozkaz, do domu nikoho kromě domácích

pokračování na další straně ➔

K DOHODĚ O PŘÍMĚŘÍ PO BITVĚ U SLAVKOVA DOŠLO U SPÁLENÉHO MLÝNA 4. PROSINCE 1805

pokračování ze str. 25 ➔

nepouštět. Později však hrabě Tiesenhausen zemřel. Vincenc Malík na zahradě vykopál jámu, neboť za pomoci manželky zavinul do bílého plátna a bez obřadu ho uložil do hrobu.

V březnu 1806 přijel na Silničnou strýc zesnulého carova pobočníka Tiesenhausena, plukovník hrabě Rosemberk. Tělesné pozůstatky nechali exhumovat a v železné rakvi dopravit do Ruska. Na symbolický hrob na Silničné byla umístěna pamětní

deska. Rodina zesnulého se rozhodla přispívat Vincencovi Malíkovi šedesát rublů ročně, a to až do desátého kolena. Po čase však Vincenc Malík žádal, aby mu byla vyplacena přiměřená částka najednou, a proto dostal údajně od místodržitelství v Brně čtyři sta zlatých.

Tolik asi k oně pověsti a teď něco k událostem, které následovaly po bitvě u Slavkova. Schůzka císařů Františka a Napoleona byla dohodnuta na středu 4. prosince 1805 v katastru Uhřic (u Spáleného mlýna). Bylo to jediné stavení v okolí. Pro Napoleona byl pod lípou postaven vojenský stan.

Napoleon přijel ten den ráno ze Slavkova. Rakouský císař František I. pobýval v ležení v Čejči. Monarchové se setkali odpoledne. Jednání byl přítomen pouze kníže Jan z Lichtenštejna, neboť vedl další rokování o míru v Bratislavě. Dohoda o klidu zbraní byla podepsána v pátek 6.12.1805 na zámku ve Slavkově. Car Alexandr na příměří nepřistoupil, v důsledku toho pak pokračovaly další války. V rámci těchto válek se událo i několik významných bitev, a to u Borodina a pak také bitva na řece Berezíně.

Koncem 19. století byl opodál místa, kde se v prosinci 1805 sešli Napoleon s rakouským císařem Františkem, postaven dvůr. Dostal název podle knížete Jana z Lichtenštejna.

Lukáš Gajárek

OSUDY „UHŘICKÝCH MUŽŮ“, KTERÍ PADLI V 1. SVĚTOVÉ VÁLCE

Redakce uhřického zpravodaje oslovila pana Libora Friedela. Pan Libor Friedel se dlouhodobě zajímá o osudy uhřičáků, kteří padli v 1. světové válce. Velká válka, jak se jí v té době říkalo, připravila o život 28 „uhřických mužů“. Těmto padlým je také věnován památník u školy, je tam vytesáno i jméno pradědečka pana Friedela, jmenoval se Metoděj Rozehnal.

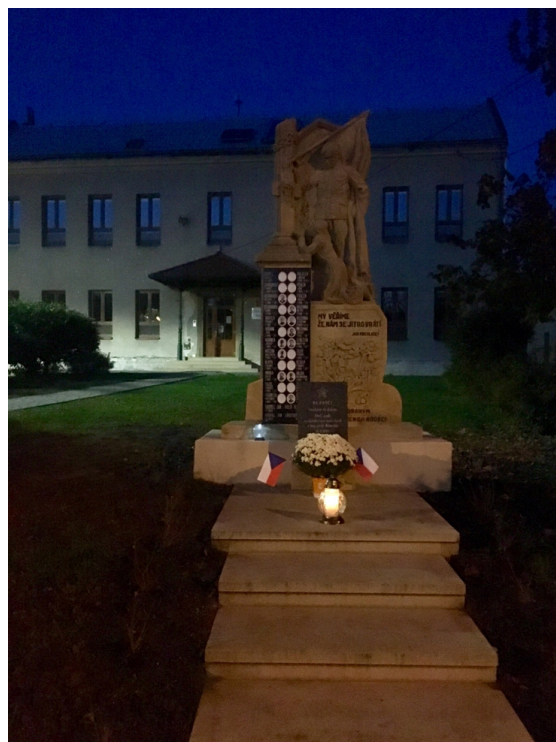
Kdy jste se začal o osudy „padlých uhřičáků“ zajímat?

Dříve, když jsem do Uhřic jezdil za „tetou a strýcem“ Schovancovými, o těchto věcech jsem ani nepřemýšlel a neměl o nich tušení. Historií rodu a tvorbou rodokmenu jsem se jako amatér začal zabývat během roku 2014, na jaře 2015 jsem spustil osobní genea blog MY ROOTS. Udělat souhrn osudů mě napadlo v roce 2017, tak aby se vše dalo zveřejnit u příležitosti 100. výročí konce 1. světové války a odhalení rekonstruovaného památníku v Uhřicích. Dříve jsem pátral po osudech pradědy Rozehnalů, pak i dalších dvou (bratrů) Rozehnalových, no a postupně přišli „na řadu“ všichni. Byť to byl amatérský „hobby“ výzkum, chtěl jsem také zjistit, s kolika padlými muži mám společné předky a zda se náhodou neozvou žijící potomci těch mužů. Ale neměl jsem kanály, jak to poselství rozšířit. O výsledcích jsem informoval Spolek pro vojenská pietní

místa a článek napsal pro časopis České genealogické a heraldické společnosti v Praze.

Jak jste postupoval při zjišťování osudů?

Základem byla práce „od stolu“ - procházení digitalizovaných matrik Moravského zemského archivu v Brně (v případě osudů vojáků z Uhřic a okolí), studium mapových podkladů a literatury o Velké válce, zejména „Österreich-Ungarns letzter Krieg 1914 – 1918“, vydávané v několika dílech mezi roky 1930-1938. Pomohlo mi procházení Seznamů ztrát z Velké války a kartotékových lístků Vojenského historického archivu. Částečně jsem využil i pamětní knihy Uhřic a publikaci Čtení o Uhřicích. Pro doplnění údajů jsem pak několikrát navštívil OÚ Žarošice, kde mi s mnoha údaji ochotně pomohla paní matrikářka. O rekonstrukci památníku mi řekla paní Hověžáková, které vyřizovala dotaci a tehdy ještě na OÚ v Uhřicích pracovala. Ohledně osudu legionářů (které jsem na blogu ještě nepublikoval) jsem strávil nějaký studijní čas v Praze ve Vojenském historickém archivu.

Odkazy a zdroje jsou vesměs uvedeny v „medailoncích“ o jednotlivých mužích na blogu MY ROOTS. Vše se povedlo i díky software zabezpečení v podobě MyHeritage Family Tree Builder, kde jsem mohl sledovat

pokračování na další straně ➔

OSUDY „UHŘICKÝCH MUŽŮ“, KTERÍ PADLI V 1. SVĚTOVÉ VÁLCE

pokračování ze str. 25 ➔

příbuzenské vztahy. Díky tomu mám i docela dobrý přehled o mnoha rodech z Uhřic, kam se můj pradědek Martin Rozehnal přišel roku 1677, poté co ovdověl v Dambořicích.

O koho se tedy jednalo?

Jednalo se o následující vojáky:

ADAMEC Jakub (*1885 - †1914),
ADAMEC Jan (*1889 - †neznámo),
BĚLOHOUBEK František (*1885 - †1918),
BĚLOHOUBEK Václav (*1879 - †1918),
BUCHLOVSKÝ František (*1884 - †1914),
DRÁPAL Jan (*1873 - †neznámo), HALÍŘ
Klement (*1894 - †1918), HORYCH
František (*1898 - †1918), HOŘAVA Jan
(*1891 - †pravděpodobně 1916),
KLAPIL František (*1890 - †1915),
KOŘÍNEK Josef (*1878 - †1915),
KUČERA Antonín (*1894 - †1919),
MAZEL Tomáš (*1874 - †1919), MIHOLA
Richard (*1876 - †1915), PEROUTKA
Matouš (*1875 - †1915), PĚNČÍK Jan
(*1883 - †pravděpodobně 1914),
POLÁČEK Jakub (*1882 - †1914),
PTÁČEK Josef (*1890 - †1916),
ROZEHNAL Josef (*1896 - †1915),
ROZEHNAL Metoděj (*1879 - †1918),
ROZEHNAL Štěpán (*1885 - †1916),
STŘEŠTÍK Martin (*1896 - †1918),
TICHÝ František (*1878 - †1915),
VÁLKA Bernard (*1877 - †1916),
VESELÝ František (*1891 - †1918),
ZÁVODSKÝ Tomáš (*1886 - †1918),
ŽIVĚLA František (*1886 - †1919),
ŽIVĚLA Josef (*1894 - †pravděpodobně
1919).

Někteří z oněch mužů se v Uhřicích nenarodili. Mezi padlými jsou rodáci např. z Drnovic, Jevíčka či Řečic. Do války odešli muži svobodní i ženatí, bezdětní i otcové synů a dcer. Několik mláďenců se před válkou oženilo mimo Uhřice či blízké okolní obce, např. ve Vídni, Prostějově či Šaraticích na Vyškovsku. Řada vdov po těchto padlých či nezvěstných se opět vdala, změnila příjmení a měla děti v dalším manželství. Kromě 28 mrtvých vojáků a dokumentů legionářů, lze najít také zmínky o (přínejmenším) dalších 20 zraněných a zajatých mužích, kteří do legií nevstoupili a do Uhřic se po válce vrátili.

Podařilo se Vám zjistit, kde vojáci z Uhřic zemřeli?

Otazníků zůstává celá řada. Zejména u místa úmrtí či posledního odpočinku to úplně to není jasné. Můj pradědeček zahynul ve Vídni. Místa, kde uhřičtí muži zahynuli, zemřeli či padli, jsou velice různá. Vypovídají o bojích na východní a italské frontě i legionářském dobrodružství. Pro přehlednost jsem také vypracoval mapu, do které jsem zaznačil místa, kde zahynuli „uhřičtí muži“.

Kdo zahynul nejdále od Uhřic?

Legionář Klement Halíř - v Jekatěrinburgu, vzdáleném od Uhřic kolem 3 000 km. Legionář František Bělohoubek - v Ivašcenku (dnes Čapajevsk), vzdáleném od Uhřic přibližně 2 300 km. Naopak nejbližší Uhřicím, v nemocnici v Brně, pouhých 30 km od Uhřic, zemřel František Horych. Pokud bychom to vzali ještě přesněji, Martin

Střeštík, poslední, který zemřel a je na památníku, skonal po skončení války doma v Uhřicích. Místa, která jsou známá, jsem pro přehled zanesl do interaktivní mapy. Můžete si ji prohlédnout přímo v Google mapách na Internetu.

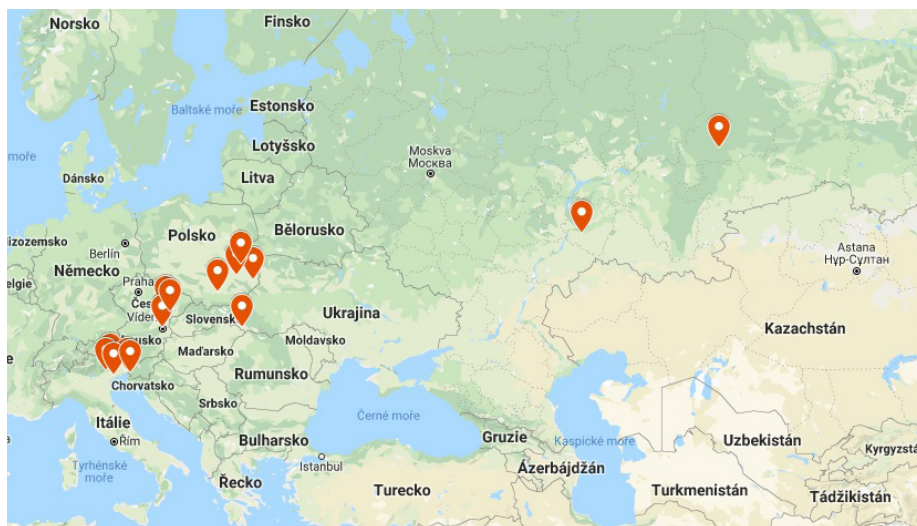
Může se nějak veřejnost dozvědět více o jednotlivých obětech války z Uhřic?

Ano může, na internetu spravuji blog, který se přímo tímto zabývá. Jednotlivým „mužům z památníku“ jsem v roce stého výročí konce Velké války a vzniku Československa věnoval krátké „medailonky“ a stručné příběhy. „Výzva od A do Ž“ pokrývá příjmení obětí války od Adamců až po Živěly. U každého medailonku je v závěru připojen odkaz na „startovací“ (tedy nekompletní) rodokmen toho muže, kterému je medailonek věnován. Seriál o více než 28 dílech si své pravidelné čtenáře našel. Za to jsem vděčný a děkuji vám všem, kteří mi drželi palce a měli zájem. Zmínka se objevila i v časopise České genealogické a heraldické společnosti v Praze. Chcete-li se dozvědět více podrobností, najdete je na mém genea blogu. První díl seriálu je dostupný na <http://genea-friedel.blogspot.com/2018/02/28-muzu-z-pamatniku-velke-valky-.html>, poslední díl je k dispozici na <http://genea-friedel.blogspot.com/2018/11/shrnuti-vyzkumu-28-jmen-z-pamatniku.html>. Pokud máte nějaké zajímavosti, doplňky, opravy apod., prosím ozvěte se na e-mail libfri@gmail.com. Děkuji.

Lukáš Gajárek

Mapa padlých ➔

MIKULÁŠ SE SVOU DRUŽINOU NAVŠTÍVIL UHŘICE

V podvečer 5. prosince 2019 navštívil naši obec Mikuláš se svou družinou. Mikuláš s andělíčky a několika čerty navštívil téměř všechny menší děti v obci. Někdy se sice objevily slzičky strachu, obzvláště při pohledu na děsivé čerty, ale Mikuláš si se všemi popovídal a vyslechl si mnoho krásných básniček, které se šikovné děti naučily. Jestli byly děti hodné či zlobivé, to zjistil Mikuláš v knize špatných a dobrých skutků. Ty děti, které přece jen občas zlobily, slíbily Mikulášovi, že se polepší, a tak žádné z dětí čerti do pekla neodnesli. Za odměnu děti dostaly balíček plný sladkostí.

Lukáš Gajárek

Milí spoluobčané,

také redakce uhřetelčického zpravodaje Vám přeje šťastné Vánoce. Udělejte si je radostné a pospolité. Udělejte si je takové, abyste byli spokojení. Buďte se svými milými a blízkými, užívejte času, který můžete být spolu, dokud ho máte. Alespoň o Vánocích. A moc se nehoňte. Je hezké mít vše hotovo, ale hezčí je být s těmi, kteří Vás potřebují. Čas může být taky velmi cenný dárek. Čisto, uklizeno, napéčeno... je fajn, ale zahrát si pexeso nebo domino s dětmi, rodiči nebo kamarády je víc.

Přejeme Vám krásné Vánoce. Přejeme Vám ze srdce, abyste to nejkrásnější a nejcenější našli okolo stromečku, ne pod ním.

A do následujícího roku Vám přejeme, ať jste zdraví. Ať jste se sebou spokojení a s okolím smíření. Ať Vám přináší radost a užitek Vaše práce, ať Vás nikdo a nic moc naštve. A taky, ať se neštve sami. Je to na Vás!

Vaše redakce

